

Krafft

X H E L P

Felhasználói kézikönyv

Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem
Matematikai és Számítástudományi Intézet

1982.

T a r t a l o m

XHELP - általános ismertető	0 - 0-15
Bevezetés a DESHELP alrendszerbe	1 - 0-8
DESHelp/EDITOR felhasználói kézikönyv	ED - 0-7
DESHelp/DDFILL felhasználói kézikönyv	DD - 0-31
DESHelp/ELOTET felhasználói kézikönyv	EL - 0-4
PROGHELP felhasználói kézikönyv	PR - 0-6
TECATHelp felhasználói kézikönyv	TE - 0-2
SPECHelp felhasználói kézikönyv	SP - 0-30
DOKHELP felhasználói kézikönyv	DO - 0-9
MONITOR felhasználói kézikönyv	MO - 0-6
A. függelék:	
A PDL konvenciók	A - 1-8
B. függelék:	
Az EDITOR parancsok	B - 1-11

0 - 0

X H E L P

Általános ismertető

MKKE - MSZI

1982.

1. BEVEZETÉS

Az XHELP a Számítástechnikai Koordinációs Intézet és az MKKE Matematikai és Számítástudományi Intézet konprodukciónak kidolgozás alatt levő programfejlesztői rendszer. Célja a teljes programfejlesztési folyamat automatizálása, ill. a különböző fázisok segédeszközökkel való ellátása.

Az XHELP jelen változatban PASCAL nyelvi orientációjú, azaz a tervezői nyelvben PASCAL nomenklatura szerint dolgozik, a generált program pedig PASCAL nyelvű.*

2. AZ XHELP KONCEPCIÓ

A koncepcióban központi helyet foglal el egy Fejlesztői Adatszótár (Data Dictionary), mely egy programrendszer fejlesztésekor a fejlesztés összes lényeges információját tartalmazza. Az XHELP alrendszerei a DD-vel szoros kapcsolatban állnak, adataikat oda töltik, ill. onnan veszik.

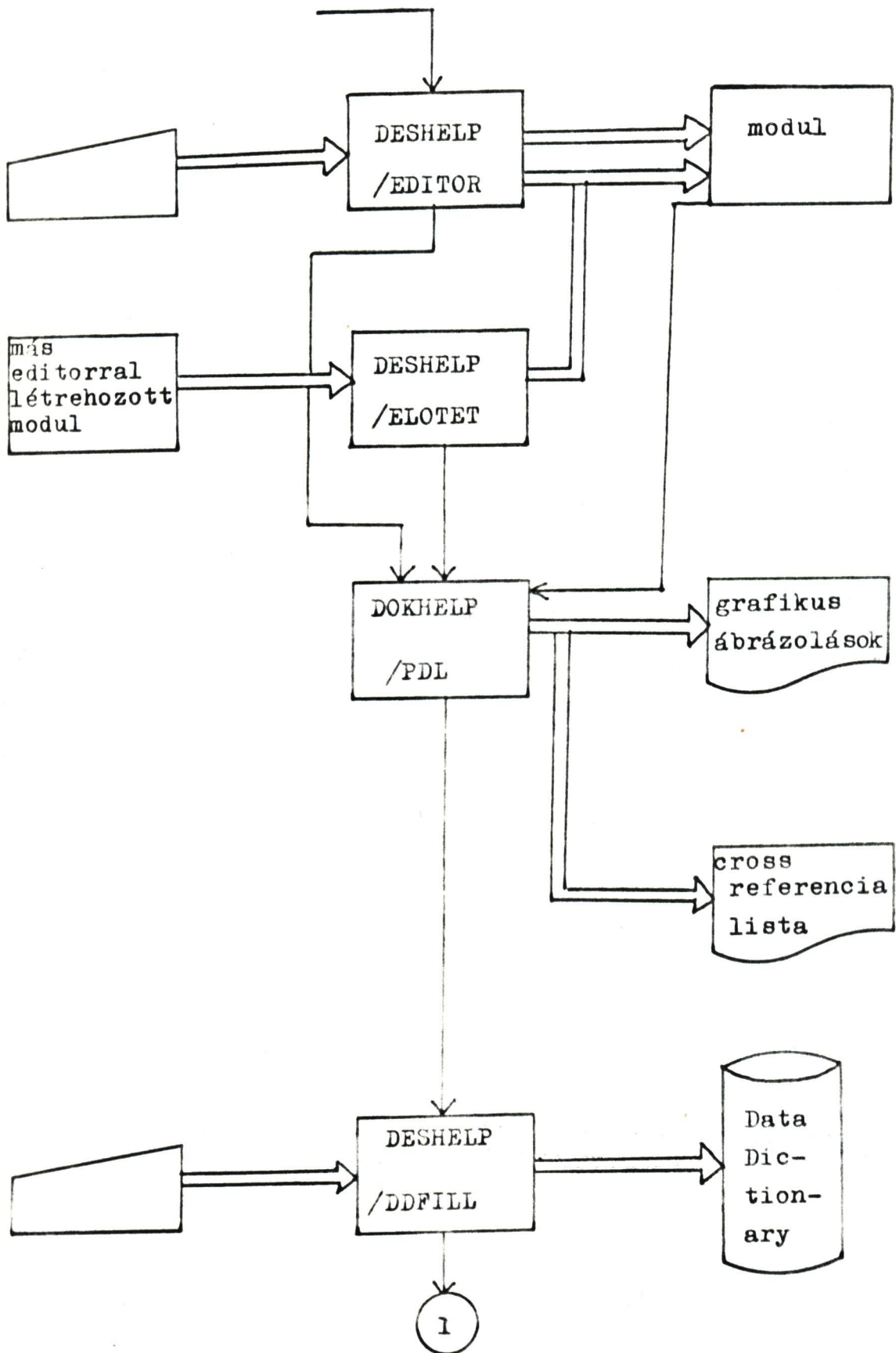
Az XHELP alrendszerek:

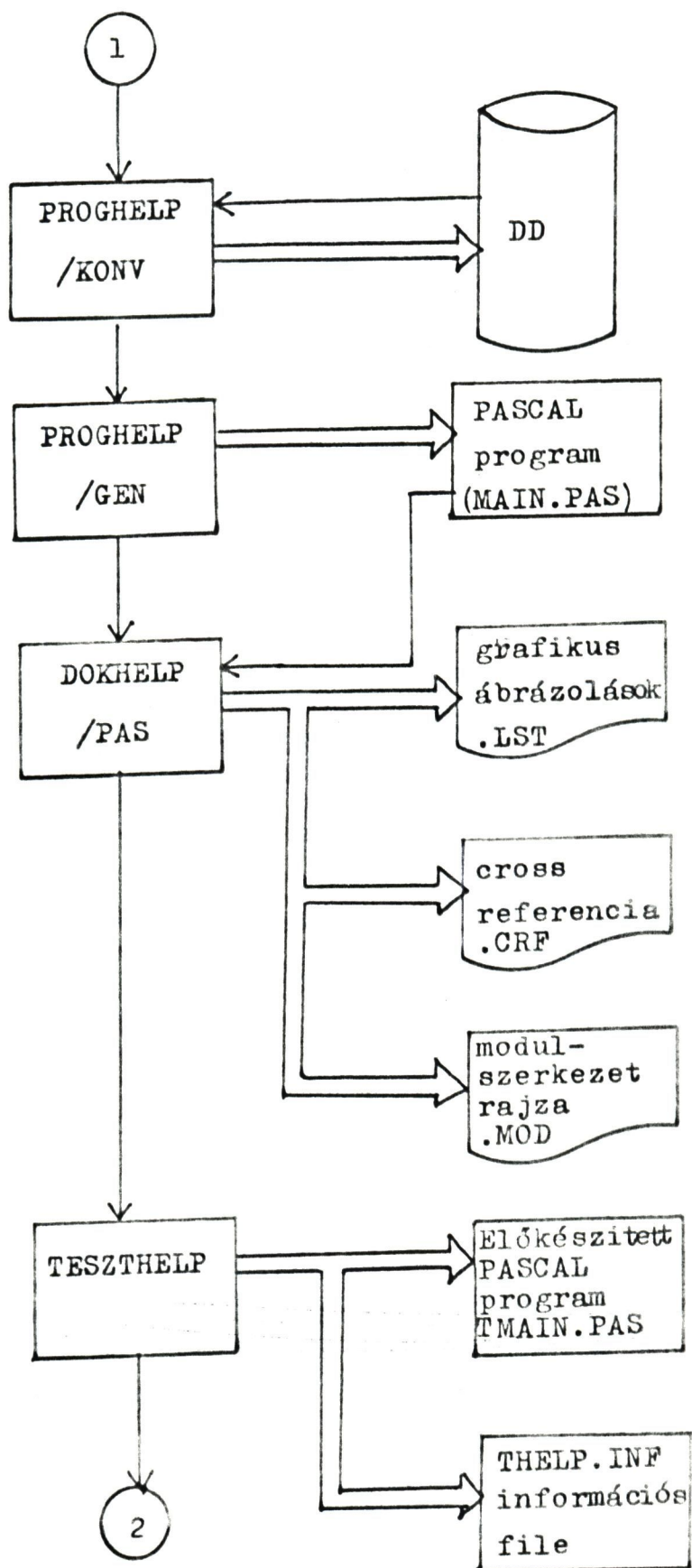
- DESHELP : tervezési alrendszer,
- PROGHELP : program generátor alrendszer,
- TESZTHELP : teszt processzor,
- SPECHELP : a Fejlesztői Adatszótárt kezelő alrendszer
- DOKHELP : dokumentáló alrendszer.

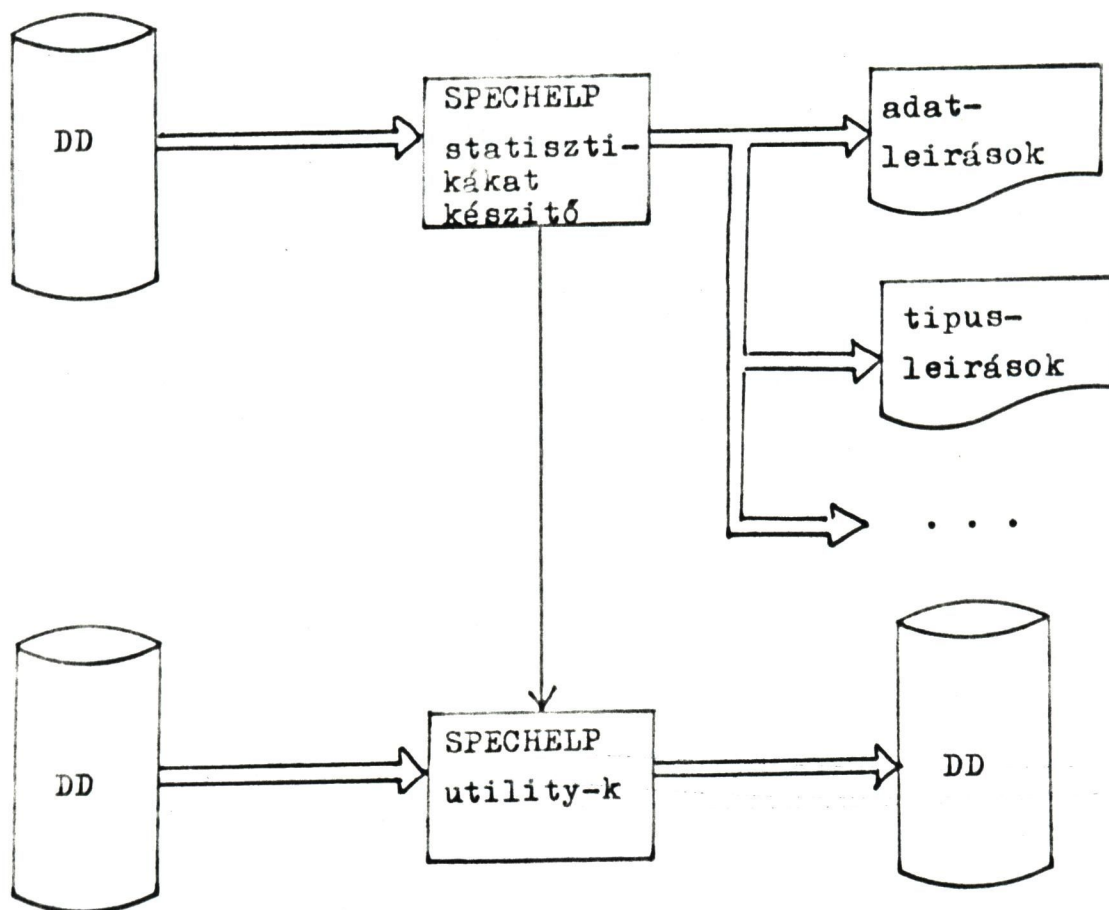
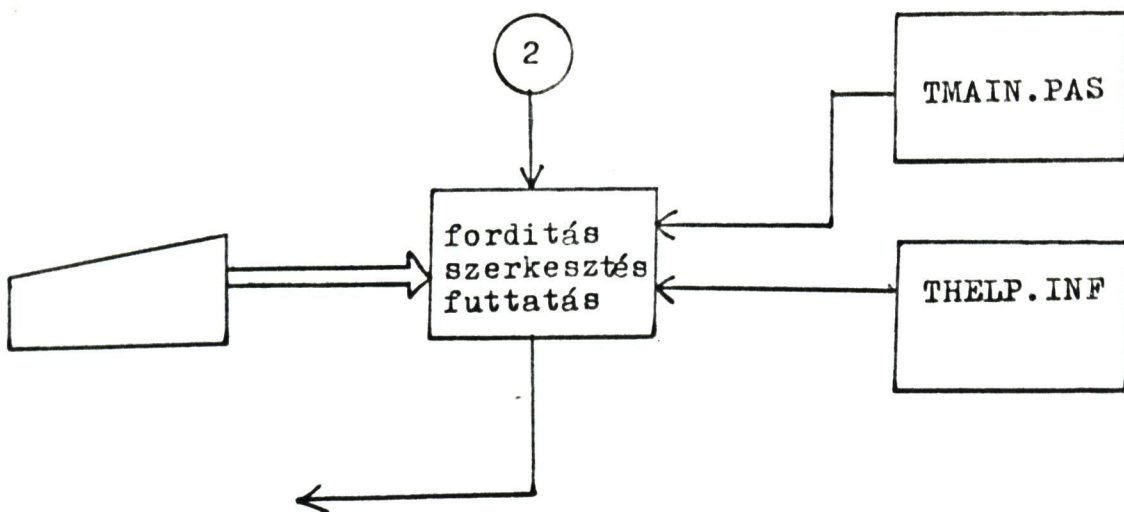
A DESHELP tovább bontható az EDITOR alrendszerre és az Adatszótárt töltő alrendszerre.

Az alrendszerek összefüggését az 1. ábra mutatja.

* Az 1. verzió PDP-11 típusú kisszámítógépen, RSX-11M operációs rendszer alatt, a PASCAL-2 fordítóprogramot használva működik.

Minden egyes alrendszer display orientált, vezetétt párbeszédiken keresztül kommunikál a felhasználóval.

2.1. A DESHELP : tervezői alrendszer

2.1.1. AZ EDITOR_ALRENDSZER

Az EDITOR program PDL formalizmusu algoritmusleírások megadására alkalmas.

A PDL (Problem Description Language) egy széles körben elterjedt tervezési és dokumentálási eszköz. Kontroll utasításai kötött szintaxisuak, (while...do - endwhile, if... then - else - endif, ...), azokon belül viszont lényegében teljesen kötetlen leírásokat használhatunk.

Az XHELP-ben használt PDL keret utasításai:

```

program - ... - end
procedure - ... - endproc
function - ... - endfunction
if ... then - ... - else - ... - endif
while ... do - ... - endwhile
for ... do - ... - endfor
repeat - ... - until ...
case ... of - ... - endcase
    (A case címkék az or szóval kezdődnek!)
with - ... - endwith
goto ...
break ...
call ...
assert ...
read ...
write ...
... := ... (értékadás )

```

A call, read, write csupán ajánlás, nem kötelezően használandó kulcsszó.

Az adatokat az XHELP kényszerítő erővel definiáltatja az adatszótárt töltő fázisban. Ehhez viszont ki kell tudni választania a kötetlen formátumu leírásból a változókat, amit

úgy teszünk lehetővé, hogy a PDL leírásban minden változó-névnek legalább első előfordulását egy jelzéssel látjuk el. A jelzés az " (idézőjel) karakter. A kereszt-referencia érdekében egyébként célszerű a változónevek jelzése a további előfordulásoknál is. Az idézőjel elmaradhat a zárójelben, paraméterlistaszerűen felsorolt változók esetében. Zárójelnél az XHELP automatikusan paraméterlistát kezd értelmezni. Tehát az alábbi sorok ekvivalensek:

beolvasás "n

beolvasás(n)

beolvasás("n")

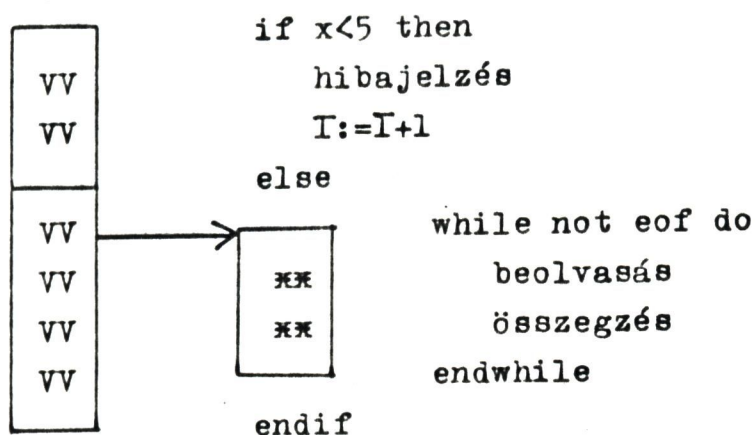
Mindegyik esetben egy beolvasás nevű funkciót és egy n nevű változót azonosít az XHELP.

A PDL sor-orientált, azaz utasításait a CR karakterrel zárjuk. Folytatósor jelzése a - (minusz) karakter.

PDL nyelven megírt például az alábbi modul:

```
program összeg
  "n beolvasása
  "s:=0
  for "I=1 to n do
    call beolvasás(x(I))
    s:=s+x(I)
  endfor
  if spozitiv(s) then
    write s
  else
    write 'negativ összeg'
  endif
end
```

Az EDITOR egy strukturaeditor. Képszerű ábrázolása egy prettyprint forma, mely jól kiemeli a blokkszerkezetet.

Az EDITOR-ban különleges utasítások állnak rendelkezésre a strukturablokkok kezelésére. Pl. egy utasítással törölhetünk blokkot, blokk-keretet, stb.

Az EDITOR-ral létrehozott modulok a DD-ben megőrzésre kerülnek.

2.1.2. ADATSZÓTÁR TÖLTŐ

A modulban ismeretlen változónevek, meg nem definiált rutinokra való hivatkozások lehetnek. Az Adatszótárt töltő program kényszerítő párbeszédnek révén információkat kér a felhasználótól ezekre vonatkozóan, így a DD-ben mindig logikailag teljesnek tekinthető információhalmaz található.

Egy kényszerítő párbeszéd pl. az "S" adatra vonatkozó alábbi map:

UJ ADAT:
 ADATNÉV:
 FUNKCIÓ:
 TIPUS:
 ÉRVÉNYESSÉGI KÖR:

A felhasználó a display-n kiadott keretet kitölti, amennyire tudja s ezentúl az S adat a DD-ben ezen információk alapján lesz kezelve.

A PDL formátumu algoritmus-leírásokban a nem standard szintaxist követő karaktersorok funkcionálisan kijelölendő rutinokként értelmeződnek. Így lesz például az

```
if nem egyenlő then
    átlagszámítás
else
    s:=0
endif
```

Programrészletben a "nemegeyenlo", és az "atlagszamitas" egy-egy procedure.

2.2. PROGRAM GENERÁTOR

A DD-ben a fejlesztés minden információja meglévén, lehetőség van arra, hogy a fejlesztés bármely szintjén programot generáltassunk az XHELP rendszerrel.

A program generátor kiválasztja a DD-ből a szükséges modulokat, adatleírásokat, a meg nem definiált modulok helyére üres rutinokat generál, a PDL szintaxist átváltja PASCAL szintaxisra, a még nem kielégítően tisztázott adatdefiníciókat default-okkal helyettesíti.

2.3. A TESZT PROCESSZOR

A dummy rutinokkal teletüzdelt program futása azonban általában semmitmondó vagy éppen értelmetlen, hiszen az üres rutinnal helyettesített funkcióra a tesztelés során szükség lehet. Például: hiába helyes szintaktikailag egy programunk, ha egy kontrollváltozót állító rutint üres rutinnal váltjuk ki, a rutinból való visszatérés esetén határozatlan lesz a program. A továbbmenetre két ut kínálkozik: a szimbolikus teszt vagy pedig a rutin funkcionális szimulációjának megengedése. Az XHELP egyenlőre a második lehetőséget támogatja, úgy, hogy minden dummy rutinban megáll, s bekéri a rutintól várt funkciók leírását (azaz az output ill. update típusu

nem-lokális változók értékét). Lehetőség van ezen a megállási ponton az input adatok ellenőrzésére, változtatására, az adathalmazt "be tudjuk fagyasztani", ill. a megállási pont passzivizálására is módunk van.

A megállási pontok a dummy rutinokba automatikusan beleszerveződnek, ha a futtatás a teszt processzor beiktatásával történik. Kérhetők a megállási pontok nem üres rutinok elejére és végére is, sőt: a megállási pont mechanizmusával verifikációs feltételeket tudunk kezelni a program bármely pontján.

Az XHELP ugyanis megengedi a programban bárhol egy ASSERT utasítás elhelyezését. A program futás közben az ASSERT-ben megadott feltétel teljesülésétől függően aktivizál egy megállási pontot: a szintén az ASSERT utasításban megadott változók kiírásának és módosításának lehetőségét biztosítva.

Például:

ASSERT (l<meret) and (l00>meret) (meret)

Hatására a "meret" változó értéke minden esetben megvizsgálásra kerül. Ha a feltétel hamis, életbe lép a megállási pont, ahol a méret nevű változót kiírhatjuk, hamis érték esetén új értékre átirathatjuk.

2.4. A DOKUMENTÁCIÓS ALRENDSZER

A DD lehetővé teszi, hogy a fejlesztés során bármikor előállíthassuk az aktuális állapot dokumentációját. Ez részben automatikusan, részben segédeszközökkel támogatott felhasználói közreműködés révén történik. A dokumentáció áll:

- szöveges leírásokból,
- a rendszert globálisan leíró információkból: modulstruktúra kimutatások, adattáblák, stb.
- a modulok leírásaiból, általában három szinten: a funkcionális leírás, modultervezet és a program-szintű leírások formájában.

A dokumentáció felé a leglényegesebb elvárások a teljesség és a világos, érthető, lehetőség szerint képszerű ábrázolás.

Az XHELP számos képszerű ábrázolást tud automatikusan előállítani. Témakör szerint:

- modul ábrázolás,
- modulszerkezet rajza

jöhet szóba és ezekre a következő formájú dokumentációk készülhetnek:

- strukturadiagram,
- LEIGHTON diagram,
- keretdiagram,
- fadiagramok.

2.4.1. Modulok képszerű ábrázolása -

A.*** Strukturadiagramos forma

A strukturadiagram lényegében egy továbbfejlesztett pretty-print forma. A strukturablokkok a paragrafuszozáson kívül a blokk típusára jellemző jelekkel ki vannak emelve, a modulok külön fejléccet kapnak és lista formára lesznek tördelve.

A strukturadiagramot szemlélteti a 2. ábra. A szereplő program csak demonstrációs célt szolgál, értelme nincs.

B.*** LEIGHTON diagram

Elvében a strukturadiagrammal azonos, kissé más képszerű formával. A 3. ábra egy demonstrációs LEIGHTON diagramot mutat.

C.*** Keretdiagram

Több esetben (például tesztpont tervezésnél) hasznos lehet egy olyan ábra, mely a modulnak csupán a kontroll-szerkezetét mutatja, felesleges részletek nélkül. Ez a vázdiagram a LEIGHTON ábrázolási formára épül, de az igazi LEIGHTON ábrának csupán kivonata.

Az 5. ábra az előzőekben használt program vázdiagramját mutatja.

LEONARDO EZZIOTI REINDEZ
1947-1955

2. Abren

1971-1972

3. *Albion*

ELF FEJLESZTŐI RENDSZER
LDA.PAS

DESHELP/SKELETON
0-82-11-11 2010S

VERSION 1.0
1.0.0

```

0  +---+ PROGRAM TESZT
1  IIII---+---+ IF X<5 THEN
2  IIII      IVVI      ...
3  IIII      +---+ ELSE
4  IIII      IVVI      ...
5  IIII      +---+
6  IIII---+---+ WHILE Y<7 DO
7  IIII      +---+      ...
8  IIII      +---+---+---+ IF LETETIK THEN
9  IIII      +---+      IVVI      ...
10 IIII      +---+      +---+
11 IIII      +---+      ...
12 IIII      +---+---+---+ REPEAT
13 IIII      +---+      +---+      ...
14 IIII      +---+      +---+---+---+ WHILE MERTY DO
15 IIII      +---+      +---+      +---+      ...
16 IIII      +---+      +---+      +---+
17 IIII      +---+      +---+
18 IIII      +---+      ...
19 IIII      +---+
20 IIII      ...
21 +---+

```

2.4.2. A rendszer ábrázolása

Elvben használható itt a modulok ábrázolásánál ismertett bármelyik módszer, amennyiben a rendszer legfelsőbb szintű moduljait dolgozzuk fel vele. Így azonban nem kapnánk tiszta képet a teljes modulhalmaz összefüggéseiről, a hívási struktúráról.

A dokumentációs alrendszer külön erre a célra rendelkezik egy olyan kirajzoló résszel, mely a teljes hívási fát kirajzolja. Egy egyszerű mintaprogramot láthatunk az 4. ábrán.

2.5. ADATSZÓTÁR UTILITY-K

Egyfelől dokumentatív jellegű információkat adnak a teljes Adatszótárról (pl. a modulok funkcionális leírásának listázására képesek), másfelől pedig az adatszótár kezeléséhez szükséges funkciókat (CREATE, DELETE, stb.) biztosítják.

3. PROGRAMFEJLESZTÉS AZ XHELP RENDSZER SEGÍTSÉGÉVEL

3.1. Az XHELP mint egy PASCAL fejlesztői környezet

Az XHELP-et ebben a felhasználási módban több, egymástól lényegében független hasznos eszköz gyűjteményének tekintjük, s ezen eszközöket használjuk céljainknak megfelelően.

Különösen jól használható önállóan a képszerű ábrázolókat biztosító alrendszer, az EDITOR és a modulszerkezet-kirajzoló.

3.2. Az XHELP, mint integrált programfejlesztői rendszer

Az XHELP lehetőségeinek, a DD-nek teljes kihasználása csupán akkor érhető el, ha a fejlesztést kezdettől fogva az XHELP rendszer segítségével végezzük. Így mindig komplett dokumentáció, módszertanilag helyes vágányon tartott, jól szervezett részek állnak rendelkezésünkre. Ennek érdekében célszerű magunkra vállalni az XHELP esetenként túlzottnak ható adminisztrációját.

Bevezetés a DESHELP

alrendszerbe

MKKE

Matematikai és Számítástudományi
Intézet

1982.

1. Bevezetés

1.1. A DESHELP helye az XHELP-ben

Az XHELP interaktív programok illetve programrendszerek kidolgozására tervezett interaktív fejlesztői rendszer. A felhasználó az elképzeléseit viszonylag kötetlen formában, képernyőn keresztül betáplálja egy fejlesztői adatszótárba; s onnan automatizáltan programot generálhat ill. készíthet elő tesztelésre, továbbá dokumentációkat kérhet le.

A DESHELP a felhasználó elképzeléseinek kialakítását támogató alrendszer. Az "elképzelés" fogalmába beleértjük a követelményrendszert, rendszertervet, programtervet, operátori utasítást stb.-t, azaz minden algoritmikus jellegű információt.

A DESHELP működése

A DESHELP alrendszer főbb lépései sorrendben a következők:

- strukturadiagramos editálás,
- strukturadiagram kirajzolása,
- kereszt-referencia lista készítése,
- típusdefiníciók lekérdezése,
- a hivatkozott procedurák lekérdezése,
- a hivatkozott adatok lekérdezése,
- az információk beépítése a Felhasználói Adatszótárba.

A DESHELP/EDITOR a DESHELP alrendszer első, kulcsfontosságú része, mely a strukturadiagramos editálást teszi lehetővé. Az editált szöveg meglehetősen szabad formátumu, az un. PDL /Problem Definition Language/ szabályainak felel meg.

A DESHELP második alrendszere a DDFILL, mely az információk DD-be való beépítését ill. a módosítást végzi.

A DESHELP harmadik alrendszere, az ELOTET egy konverziós program. A nem DESHELP/EDITORRAL létrehozott PDL^x leírásokat hozza a DDFILL által már értelmezhető formára. Szükségességét az a tény indokolja, hogy számos, a felhasználók által megszokott editor program létezik; sok köztük több szolgáltatást nyújt, mint a DESHELP/EDITOR - így értelmetlenség lenne a PDL modulok létrehozásának lehetőségét kizárólag az XHELP saját editorára korlátozni.

1.2. A PDL formátumu algoritmus-leírás

Programnyelvi szintaxisra hasonlító formájú keretutasításokon belül tetszés szerinti leírási mód - ez a PDL lényege. Az egyes /elemi/ lépések formai és tartalmi kötetlensége teszi a PDL-t rendkívül széleskörűen használhatóvá.

Példa PDL formalizmusra:

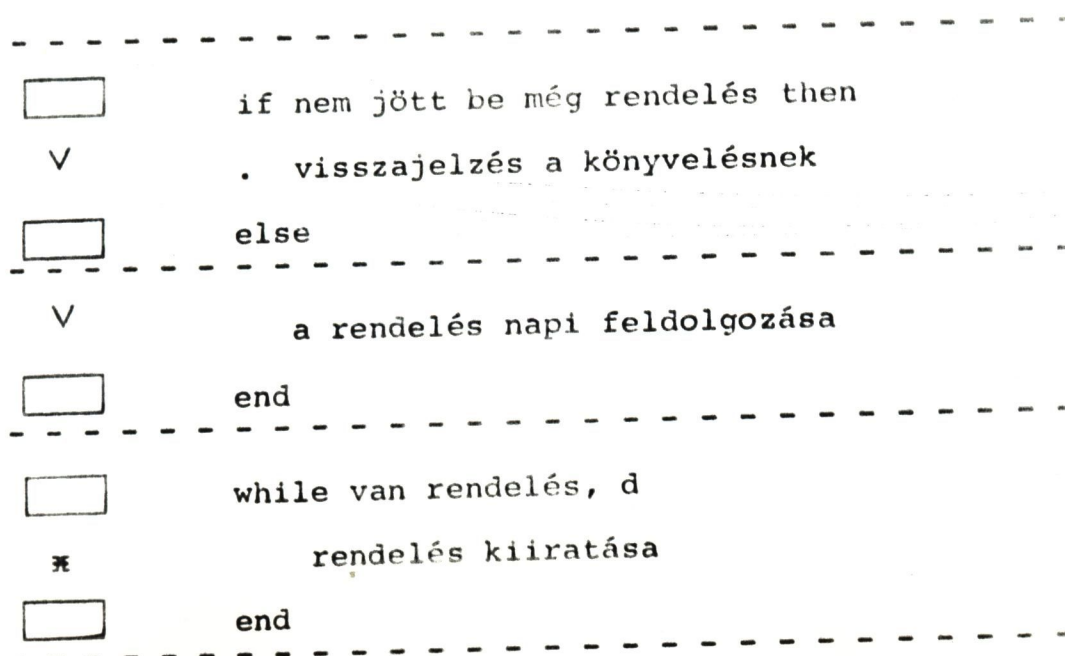
```

if      nem jött be még rendelés then visszajelzés
        a könyvelésnek
else    a rendelés napi feldolgozása
endif
while  van rendelés do
        rendelés kiírása
endwhile
:

```

1.3. Strukturadiagram

A tervezéskor elképzeléseink ábraszerűen is megjelennek a display-n. A strukturadiagramos grafikus ábrázolási mód az algoritmus logikai blokkjait jeleníti meg, a következő módon:

A vízszintes vonalakkal az egyes blokkokat különítjük el. A paragrafusokkal a logikai mélységet szemléltetjük. A paragrafusban előforduló karakterek a blokk-összetételre utalnak:

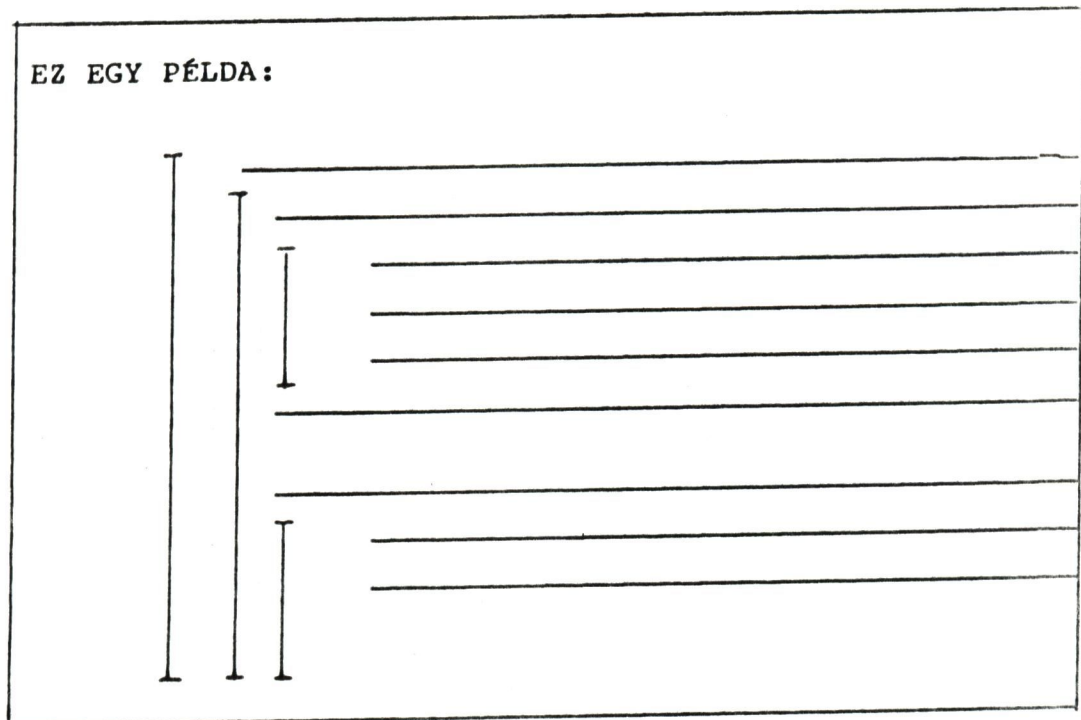
- ✓ - vagylagos blokk
- x - ciklusblokk
- > - megszakítás
- <====> - alprogramhívás
- - blokk-kezdet vagy vég
- I - modul-blokk.

1.4. A strukturadiagramos editálás

Egy egyszerű editor program szolgáltatásait és a strukturadiagram automatikus, editálás közbeni képzését biztosítja az XHELP. A felhasználó által beütött, minden egyes szövegsor azonnal strukturadiagrammal együtt jelenik meg a képernyőn. A szöveg módosításakor a diagram automatikusan átszerkesztődik.

A képernyő tehát mindig a következőképpen néz ki:

(A vízszintes vonalak helytarakossága miatt a képernyőn nem jelennek meg).

Az editor nagyjából a PDP 11 editorának szolgáltatásait nyújtja, néhány utasítása:

- * next <n>
- * bottom
- * top
- * print <n>
- * change /<régistring>/<ujstring>
- * locate <string>
- *
- *
- * end

2. A PDL szintaxis

Az alábbiakban röviden összefoglaljuk a PDL kötött szintaxisu keret-utasításait. Leírásunk csupán informális és igen rövid, tekintettel arra, hogy általában közismert szerkezetekről van szó. A PDL formalizmus bővebb ismertetése az A. függelékben található.

PDL utasítások:

1. procedure	}	- külön logikai egység /modul/
...		/a top-down fában egy levél/
end		
2. program	}	- a programrendszer főmodulja
...		/a top-down fa csucsmodulja/
end		
3. if...then	}	- kétirányu elágazás
[else...] end		
4. while...do	}	- while ciklus
...		
end		
5. repeat	}	- until ciklus
...		
until...		

6. for...do	}	- számlált ciklus
...		
end		
7. case...of	}	- többirányu elágazás
&...:...		
&...:...		
...		
end		
8. go...		- kiugrás
9. ...:=...		- értékadás
10. xxx:...		- címke. Az xxx alfabetikus karaktereket jelöl
11. return		- modul; logikai vég
12. break		- ciklus megszakítása
13. call		- külön procedura-ként definiált modul hívása
14. read...		- beolvasás
15. write...		- kiírás
16. map...		- előre tervezett teljes display-s párbeszéd
17. assert...		- verifikációs pont.

A comment-eket ! vezeti be.

A PDL utasításokat a sorvégi RETURN zárja; ha nem fér el egy sorban, az új sor elején - jellel folytatósort jelzünk.

A fentiek alapján nem azonosítható sorok a PDL-ben az ún. aktiv comment-ek, azaz olyan kötetlen formátumu leírások, melyek a későbbiekben nyernek majd valamilyen tartalmat. Ezen sorokat az XHELP call nélküli eljáráshívásoknak fogja fel.

A PDL formalizmus részletekbe menő leírását az A. függelék tartalmazza.

ED - 0

DESHelp/EDITOR

Felhasználói kézikönyv

MKKE - MSZI

1982.

1. AZ EDITOR FUNKCIÓJA ÉS HIVÁSA

Az EDITOR program (a továbbiakban röviden: ED) az XHELP rendszerben PDL nyelvű programmodulok létrehozására és javítására szolgál.

Az ED egy interaktív program. A felhasználó editor parancsokkal kommunikál a programmal. Az editor parancsok a kívánt tevékenységet írják le. Egy parancsnévből és egy azt követő (sok esetben opcionális) paraméterből állnak. A parancsnév egy vagy legfeljebb két karakterre rövidíthető. A parancsok elnevezése értelmes: a funkció angol neve.

Például:

a L parancs a "locate" funkciót jelenti.

Az editor parancsokat a 3. fejezetben részletesen ismertetjük.

Az ED egy struktúra-editor, azaz a szövegszerkesztés bármely pillanatában ismert az addig megadott algoritmus-leírás blokkstruktúrája. Így szövegszerkesztés közben módunk van:

- a begépelte szöveg strukturadiagramos megjelenítésére a képernyőn,
- strukturautasítások révén egész strukturablokkok ill. blokk-keretek elhagyására.

A strukturadiagramos ábrázolás jelentős vizuális segítséget nyújt a program létrehozásakor.

Az ED az alábbi strukturablokkokat értelmezi:

```

PROGRAM - END
PROCEDURE - ENDPROC
FUNCTION - ENDFUNCTION
IF - ELSE - ENDIF
CASE - ENDCASE
FOR - ENDFOR
WHILE - ENDWHILE
REPEAT - UNTIL
WITH - ENDWITH

```

Az ED hívása

Az ED a többi XHELP alrendszerhez hasonlóan a MONITOR-on keresztül hívható. (Ld. a MONITOR felhasználói kézikönyvet!) A MONITOR első indításkor lekérdezi a fejlesztés nevét és jelszó-ellenőrzést végez; a továbbiakban pedig lekérdezi a kívánt funkciót és indítja a megfelelő programrészt.

A DESHELP alrendszer EDITOR funkcióját választva az ED indul. Bejelentkezése az alábbi panellal történik:

XHELP FEJLESZTOI RENDSZER	EDITOR
---------------------------	--------

A MODUL:

Válaszként meg kell adnunk a szerkeszteni kívánt modult; ami általában, PDL-ről lévén szó, a funkció verbális leírását jelenti.

Pl.:

egy rekord beolvasása (x)

A zárójel ill. sorvége előtti alfabetikus karakterekből a rendszer egy filenevet képez, hozzáadja a .DES típust, s ezt a nevet használja l/o filenévként.

A válaszadás során a BACKSPACE karakter az utoljára adott karaktert, a \ (backslash) jel a teljes addigi választ törli. A minusz jellel kiugorhatunk az editorból.

A kezdőpanel után a

+RUN EDIT

FILE:

kiírással új képernyő kezdődik, s indulhat a későbbiekben ismerttetendő editálási folyamat.

2. ALAPFOGALMAK

2.1. PERIFÉRIAIGÉNY

Az ED konzolról beütött parancsokat ill. szöveget értelmez, a párbeszéd konzolról történik. A hibajelzések is a konzolra íródnak vissza.

A szöveg manipulálása a központi memóriában történik. Erre a célra egy max. 100 sort befogadni képes szöveg-buffert használ a program.

Input file létezése esetén az ED induláskor automatikusan betölti az input file-t, egyébként a szerkesztés üres bufferrel indul. A bufferban javíthatunk, bővíthetünk, ameddig a bufferban van hely.

Az ED-ben a lapozási parancsok passzivizálva vannak, mert 100 sornál nagyobb PDL modul hibás programozási stílusra utal, ezért nincs megengedve.

2.2. GÉPELÉSI SZABÁLYOK

Mind a parancsokat, mind a tárolandó szöveget a megszo-
kott sor-orientált begépelési módon adjuk meg. Azaz:

- A sort CR (carriage return) zárja.
- Javítási lehetőség a CR előtt:
 - Karaktertörlés: BACKSPACE billentyűvel,
 - Teljes sor törlése: a CTRL/U kombinációval, a megszokott módon.

2.3. AZ EDITÁLÁSI MÓDOK

Az editornak két működési módja van: az input mód és az editor mód. Input módban az ED minden konzulon beütött sort a szövegfile-ba tárolandó sornak veszi. Ezzel a móddal kreálhatunk file-t ill. írhatunk új sorokat már létező file-ba. Editor módban az ED a megadott sorokat editor parancsként ér-

telmezi, és a parancs által előírt módon kezeli ill. módosítja a szöveget. Az editor módot az ED egy * karakter kiírásával jelzi.

2.3.1. Input mód -

Uj file létrehozásakor

Ha a felhasználó input file-ként nem létező file-t ad meg, akkor az ED automatikusan új file létrehozását tételezi fel és input módba megy. Közben egy üzenettel jelzi, hogy az input file nem létezik.

Például:

```
+RUN EDIT
FILE:UJFILE;DES
CREATING NEW FILE
INPUT
```

A felhasználó ezután elkezdheti begépelni a szöveget. Minden beütött karakter bekerül a szöveg file-ba.

Üres sor begépelését úgy végezzük, hogy egy sorköz karaktert ütünk be és CR-rel lezárjuk.

Az INSERT parancs

Edit módból az I (INSERT) paranccsal válthatunk át az input módra.

Kilépés az input módból

A szöveg begépelését abbahagyni s az editor módra rátérni egy csak CR-t tartalmazó, valóban üres sor megadásával lehet, a megjelenő * jel jelzi, hogy a gép editor parancsot vár.

2.3.2. Editor mód -

A sor elején megjelenő * karakter jelzi, hogy az ED editor módban van. Csak editor parancsot hajlandó elfogadni.

Létező file-ok editálása

Ha az ED indításakor létező file-t adtunk meg, akkor ugyan-ezen a név alatt, eggyel növelt verziószámmal létesítődik egy output file, majd az input file-ről betöltődik az első lap a memóriába s a gép editor módba megy.

Példa:

```
+RUN EDIT
FILE:REGI;DES
56 LINES READ IN
```

*

Sormutató

A szövegkezelés sor orientáltan történik. Ez azt jelenti, hogy a szöveget sorok egymásutánjának kezeli a ED, s az éppen feldolgozás alatt levő sort egy sormutatóval azonosítja.

Az edit mód első bejelentkezésekor a sormutató az első sor előttre mutat. A felhasználó különböző editor parancsokkal az általa kívánt helyre mozgathatja a sormutatót.

A sormutató állítása történhet sorszámra történő utalás vagy a keresendő szöveg megadása révén.

Például:

```
+RUN EDIT
FILE?UJFILE.PA
CREATING NEW FILE
INPUT
EZ AZ ELSO SOR
EZ A MASODIK
HARMADIK
NEGYEDIK ÉS EGYBEN AZ UTOLSO
(CR)
*T
*L MASODIK
EZ A MASODIK
```

```
*N
HARMADIK
*/
EZ A MASODIK
*L ES
NEGYEDIK ES EGYBEN AZ UTOLSO
*END
EXIT
```

....

A példában először létrehoztunk egy file-t, ami négy sorból áll. Az üres sorral kiléptünk az input módból, a sormutató az utoljára beütött szövegsornál marad, a TOP paranccsal a szöveg első sora elé pozicionálunk, majd az L(=LOCATE) parancs segítségével az első, MASODIK karektersorozatot tartalmazó sorra állítjuk a sormutatót. Az N(=NEXT) parancs a következő sorra viszi a sormutatót, a / parancs egy sorral visszalép. A LOCATE ES az első ES-t keresi meg, így a sormutató a negyedik sorra mutat. Az END paranccsal lezárjuk a file-t, kilépünk az editorból.

3. AZ EDITOR PARANCSONK áttekintése

Az ED az alábbi parancsokat értelmezi:

- APPEND - hozzáfűzés sorhoz
- BOTTOM - pozicionálás az utolsó sorra
- CHANGE - karakterstring változtatás a soron belül
- DELETE - sorok elhagyása
- DF - strukturakeret elhagyása (delete frame)
- DS - strukturablokk elhagyása (delete structure)
- END - kilépés az editorból
- INSERT - új sorok begépelése
- KILL - editor abortálása
- LOCATE - string keresés bufferen belül
- NEXT - sorpozicionálás relatív sorszám alapján
- PRINT - sorok kiírása
- SI - strukturadiagramos mód bekapcsolása
- SO - strukturadiagramos mód kikapcsolása
- TOP - sorpozicionálás a buffer elejére
- (CR) - sorlépés előre
- (/) - sorlépés hátra
- (.) - abszolút sorszám kiírása
- (n) - sor kiírása abszolút sorszám szerint.

A B. függelékben minden parancsnak megadjuk a formátumát, a funkcióját, kiemelt jelentősége miatt a sormutatóra gyakorolt hatását és egy példát.

DD - 0

DESHELP / DDFILL

Felhasználói kézikönyv

MKKE - MSZI

1982.

T a r t a l o m

1. Bevezetés	DD - 2
2. Az algoritmus	DD - 3
3. Kezelés:	DD - 6
3.1. Konvenciók	DD - 6
3.2. A panel-háló	DD - 6
3.3. DDFILLl panelek	DD - 11
3.4. Adatpanelek	DD - 14
3.5. Tipuspanelek	DD - 22

1. Bevezetés

A DDFILL alrendszer az XHELP Fejlesztői Adatszótárát (DD) tölti információkkal a fejlesztésben használt. adatokról, modulokról és típusokról, ill. biztosítja ezen információk módosításának lehetőségét.

Az XHELP rendszerbe illeszkedés tisztázása előtt érdemes felidézni néhány, az XHELP alapjául szolgáló módszertani alapelvet.

- Az XHELP segítségével fejlesztett rendszerek funkcionális modulokból épülnek ki. A fejlesztés során egyszerre mindig csupán egy kiválasztott modullal foglalkozunk. Például: az EDITOR alrendszerrel egyetlen procedurát helyezhetünk el egy file-ban. Az XHELP ezen alapelvének megfelelően a DDFILL szintén egy modult tekint feldolgozási egységnek. Különböző modulok a DDFILL ismételt hívásával dolgozhatók fel.
- A fejlesztői rendszer egyik célja, hogy a felhasználót a tervezési tevékenységben segítse. Ennek eszköze a felhasználó "kikérdezése", melynek során a rendszer a Fejlesztői Adatszótárra támaszkodik. A párbeszédetől elvárjuk, hogy világos, érthető kérdései legyenek, könnyen kezelhető legyen s meg kell teremteni a válaszokhoz esetleg szükséges információk lekérdezésének lehetőségét.
- A Fejlesztői Adatszótárba információkat betölteni ill. adatait módosítani az integritás védelmének érdekében csak különleges esetekben lehet közvetlenül. Egyébként a DDFILL az egyetlen olyan eszköz, mellyel a felhasználó a DD-ben módosíthat. Ebből viszont az következik, hogy a módosítási igényeket is a DDFILL-nek kell kiszolgálnia.

Az XHELP alrendszerek logikai láncában a DDFILL az EDITOR után helyezkedik el. Indításakor feltételezhető, hogy a felhasználó az XHELP/EDITOR-ral vagy más, szokványos PDP EDITOR programmal létrehozott egy PDL nyelvű modulleírást. (XHELP-en kívüli EDITOR-t használva a szövegfile-t egy ELOTET elnevezésű programon keresztül futtatva kapható XHELP által feldolgozható

formátum.) Ez a PDL modul egy .DES típusú file-ban a felhasználó saját könyvtárában vagy a Fejlesztői Adatszótárak könyvtárában helyezkedik el. A DDFILL hívásával az a cél, hogy a .DES modulról, a hivatkozott adatokról, procedurákról a DD-ben információkat helyezzen el, illetve már esetleg meglevő információkat módosítson.

A DDFILL befejeződésekor a DD-be befűzve ott szerepel a feldolgozott modul, s annak minden adatáról, a használt típusokról, ill. a hivatkozott eljárásokról létezik bejegyzés. Lényeges látni, hogy a bejegyzések nem szükségszerűen teljesen kitöltöttek. Nem biztos, hogy a fejlesztés során minden adatot, minden típust stb. azonnal végleges formában meg tud a felhasználó adni. Ez a top down fejlesztés nyilvánvaló velejárója. Ilyenkor nincs hibajelzés, nem létezik semmi, a feldolgozást blokkoló szankció. A rendszer tudomásul veszi, hogy az információ majd valamikor pontosításra kerül, addig csak a csonka tartalomra támaszkodhat.

2. Az algoritmus

A DDFILL feldolgozás technikai okokból két fázisú. A DDFILL1 feladata a .DES file által hivatkozott adat- és proceduranevek kigyűjtése. Egy opcionális Cross Referencia Lista kérhető.

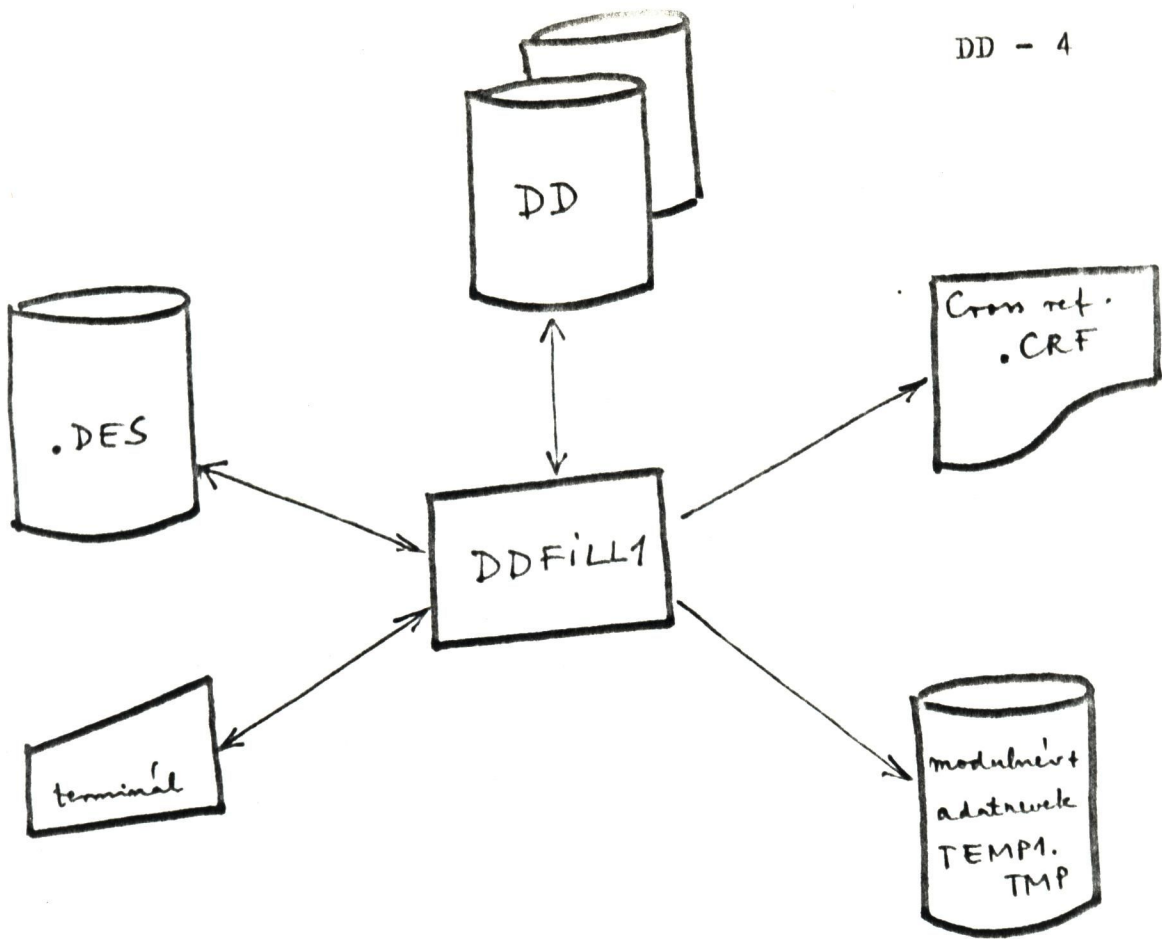
A DDFILL2 az előző fázisban kigyűjtött adatneveket sorra veszi s párbeszédeivel kikényszeríti azok valamilyen szintű definícióját.

A DDFILL1 környezetét az 1. ábra mutatja.

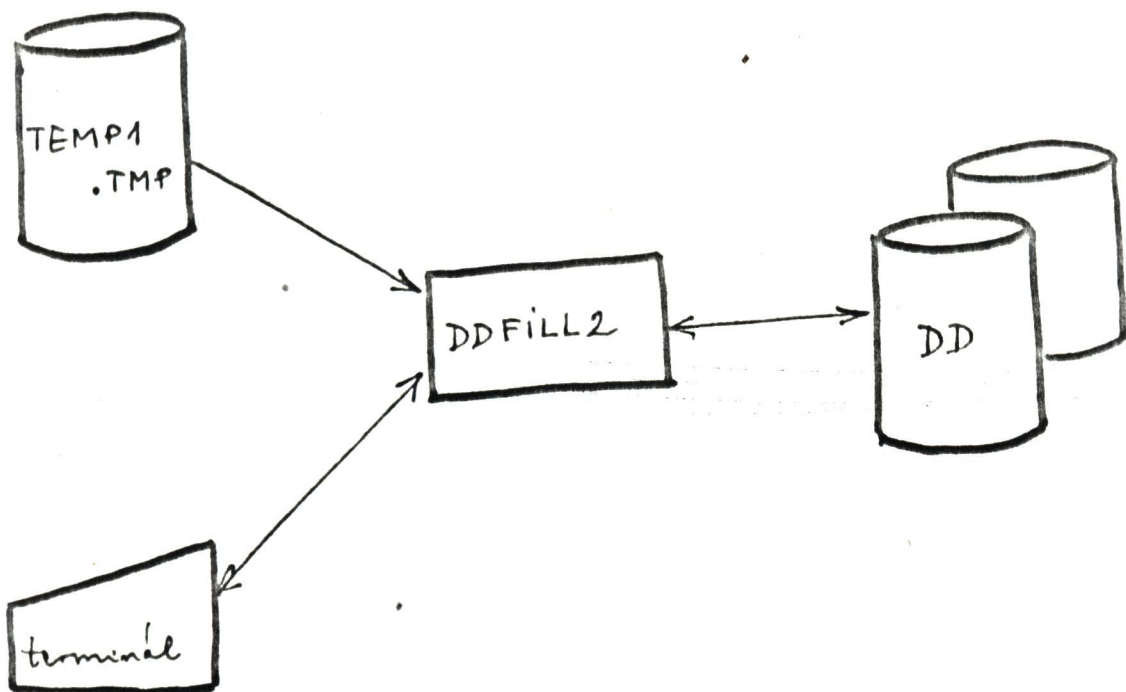
A .DES file a feldolgozandó PDL modult tartalmazza. Ha a felhasználó könyvtárában nincs, akkor a DDFILL1 a DD könyvtárhoz fordul s onnan átmásolja.

A DD-vel való kapcsolat:

- A program megvizsgálja, hogy a modul létezik-e. Ha nem, akkor kreál egy entry-t!
- Ha létezik, akkor kiolvassa a modulhoz fűzött adatneveket és azok érvényességi körét.
- A .DES modulban szereplő adatnevek és a DD-ből kiolvasott adatnevek egyesítése kerül majd feldolgozásra a DDFILL2-ben.

1. abra

2. abra

- Lekérdeződik a modul informális leírása (= funkciója) s bekerül a DD-be.
- Aktualizálódik a modul hívási lánc. Az esetleg létező régi lánc megszűnik és kialakításra kerül az új lánc. A nem létező hívott modulok dummy-ként bejegyzésre kerülnek.
- A "dummy" kulcsszót tartalmazó modul üres modulként kerül bejegyzésre, de a DDFILL2 végrehajtott. Így lehet a "stub" procedurák I/O környezetét definiálni!

A DD file-ok a DDFILL1 indulásakor bemásolódnak a felhasználó saját könyvtárába. A feldolgozás ezen a privát kópián történik, s csak a hibamentes feldolgozás végén kerül vissza a DD file-ok új verziója a DD gyűjtő-könyvtárba.

A .CRF cross referencia lista opcionális. Megadja, hogy az egyes változókra és modulokra melyik sorokban történt hivatkozás.

A változókat a PDL szabályainak megfelelően az őket bevezető idézőjelről ismeri fel, illetve a zárójelen belül paraméterlistát értelmez. Ide már nem kell az idézőjel, minden alfabetikus jellel kezdődő, alfanumerikus string adatnévnek minősül.

A proceduranév a sor végéig, a nyitó zárójelig, vagy a sorközi comment-et bevezető felkiáltójelig az összes alfabetikus karakterből képződik.

A változó- és proceduranevek maximális hossza 30 karakter.

A TEMP1 . TMP ideiglenes file tartalma:

- modulnév
- változónév és mutató a létezési módra
(a mutató lehetséges értékei:

vglob -	
vpar -	régebben is és most is
vlok -	szereplő adatnév
ujadat -	új adatnév
voltglob	régebben létező, de most nem
voltpar	hivatkozott adatnév.)

... a modul minden változójára.

A változónevek létezési módra és azon belül alfabetikusan csökkenően rendezettek.

A DDFILL2 környezetét a 2. ábra mutatja. A TEMPl . TMP file-on alapuló sorrendben minden adatnév és típus definiálható ill. módosítható.

Ha a DDFILL2 normálisan fejeződött be, akkor a módosított DD file-ok visszakerülnek a DD gyűjtő könyvtárba.

3. Kezelés

3.1. Konvenciók:

A DDFILL egy párbeszédekkel vezetett rendszer. A képernyők egymásutánját és magukat a paneleket az alábbiakban ismertetjük. A képernyő-kezelés általános konvenciói:

- A cursor minden esetben annál a kérdésnél áll, amelyre válaszolni kell.
- Minden input-ot CR zár.
- Valaminek a jóváhagyása mindig egy üres CR.
- Hibajelzés esetén CR-rel lehet előhívni a következő képernyőt.
- Tévesztéskor javítani lehet: RUBOUT-tal karaktert, backslash jellel teljes sort, minusz jellel teljes képernyőt törölhetünk.
- Minden panel az

XHELP FEJLESZTOI RENDSZER ... DESHELP/DDFILL

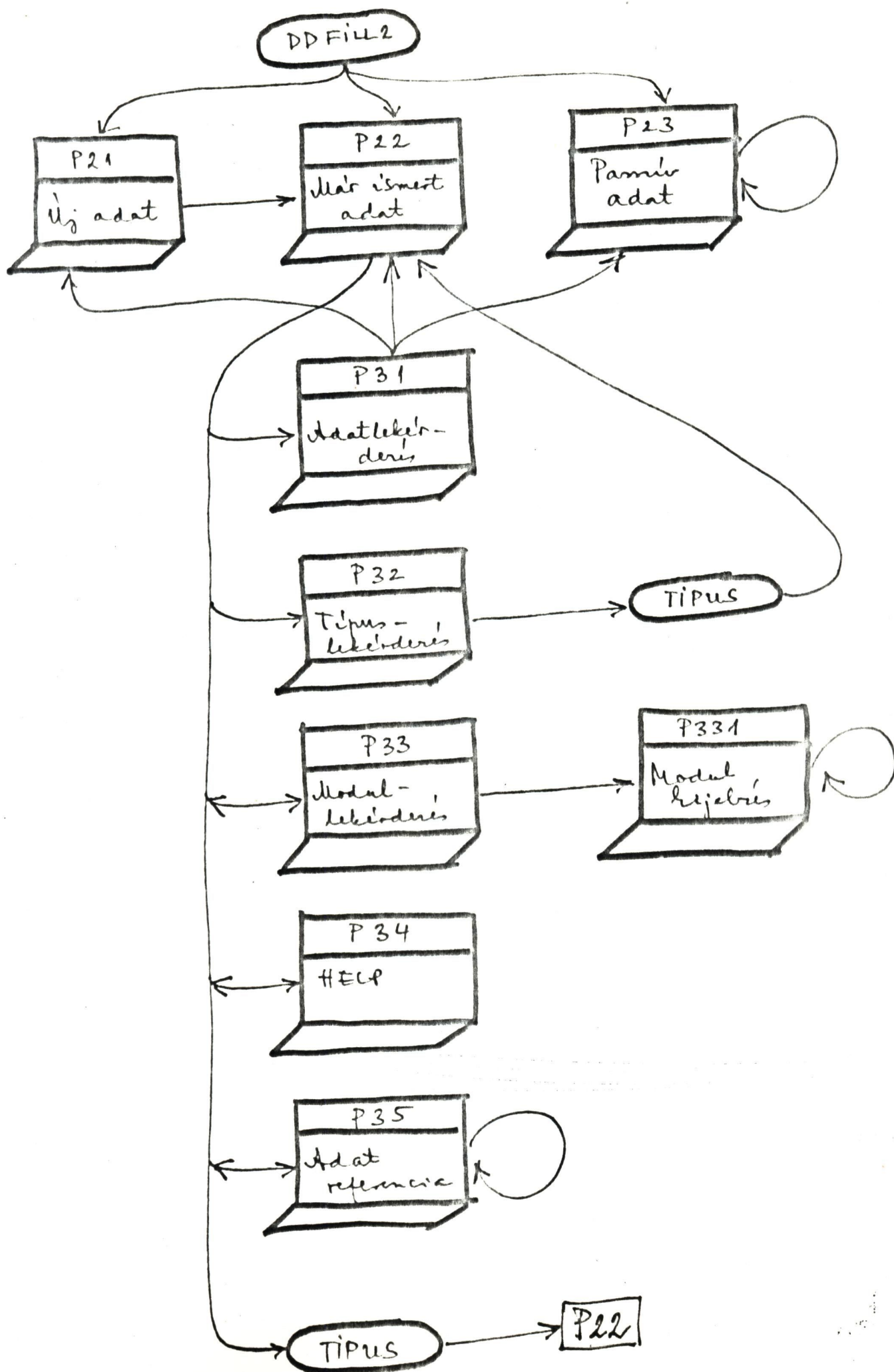
standard fejléccel jelenik meg.

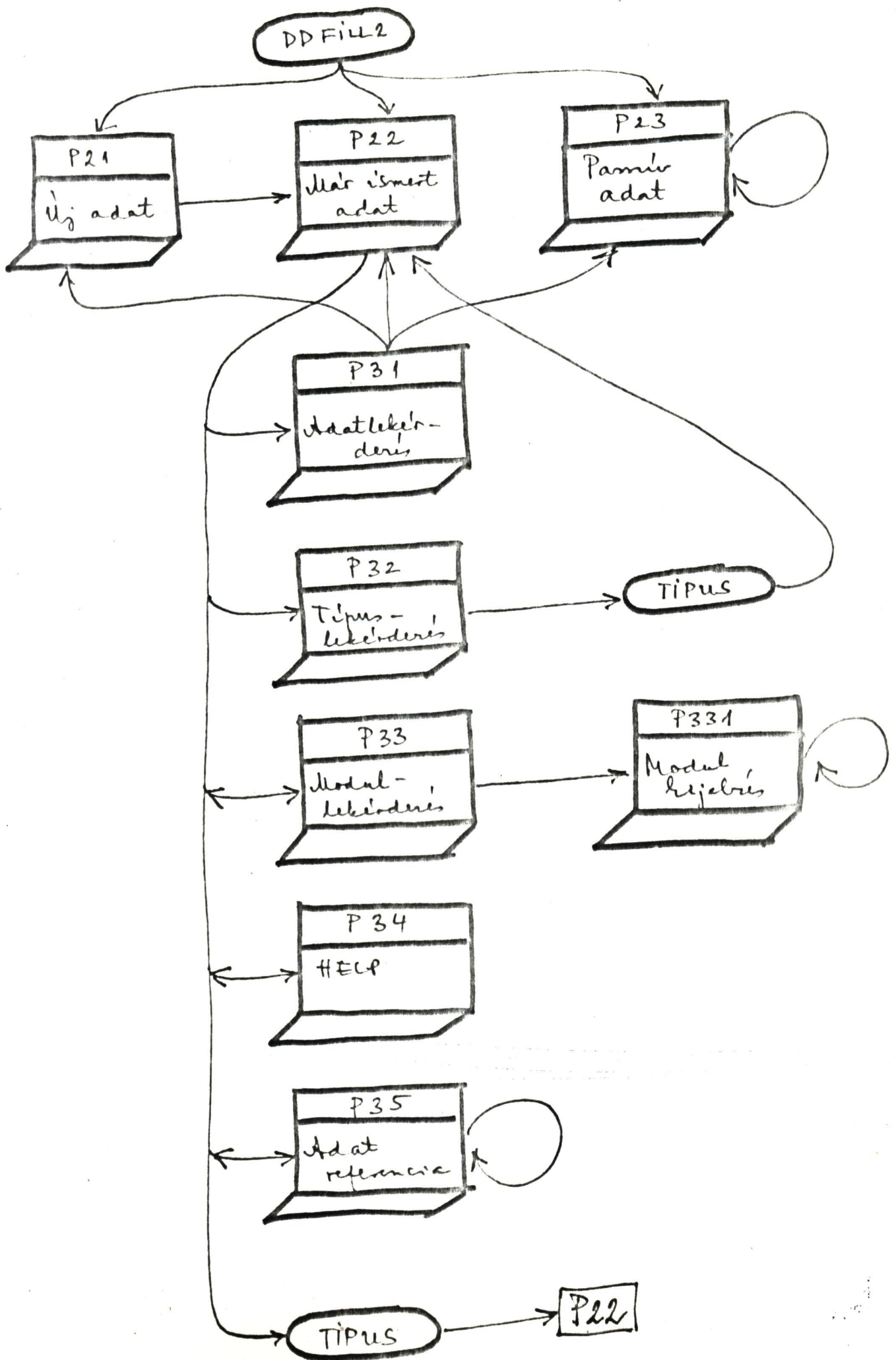
3.2. A panel-háló

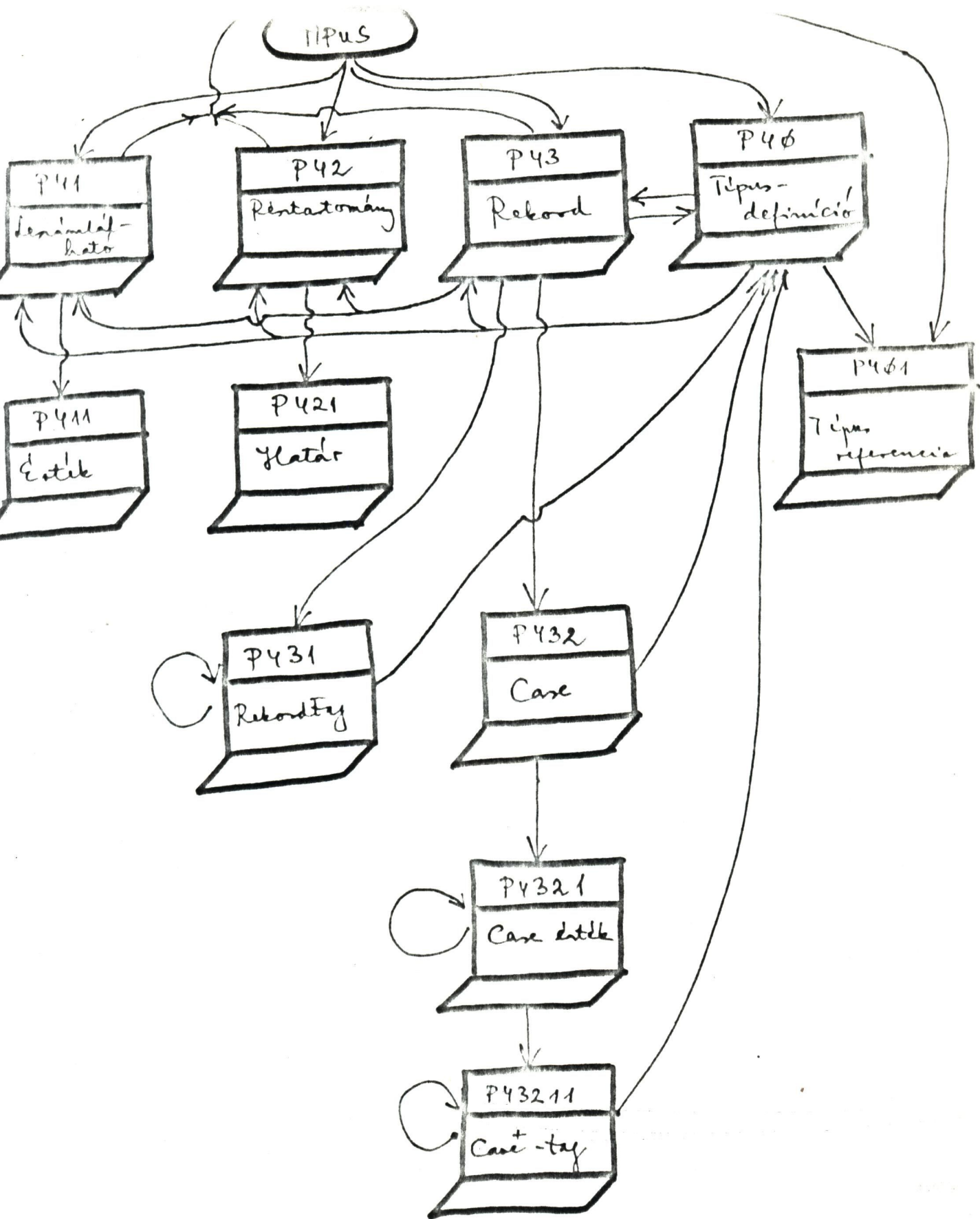
A DDFILL az alábbi panelekkel dolgozik:

P1 : DDFILL1 kezdő panel,
 P11 : DDFILL1 futás közbeni panel,
 P12 : Modul definíciós panel,

- P13 : DDFILL1 végét jelző panel,
 - P21 : Új adatot kezelő panel,
 - P22 : Már ismert adatot kezelő panel,
 - P23 : Használaton kívüli adatot kezelő panel,
 - P31 : Adatlekérdező panel,
 - P32 : Tipuslekérdező panel,
 - P33 : Modul-lekérdező panel,
 - P331 : Modul információs panel,
 - P34 : HELP panel,
 - P35 : Adat referenciákat kijelző panel,
 - P40 : Tipusdefiníció panel,
 - P401 : Tipus referencia panel,
 - P41 : A leszámítható típust kezelő panel,
 - P411 : A leszámítható típus egyes értékeit kezelő panel,
 - P42 : Résztartomány típust kezelő panel,
 - P421 : Résztartomány határait kezelő panel,
 - P43 : Rekord definíciós panel,
 - P431 : Egy rekordtag leírását kezelő panel,
 - P432 : Case definíciós panel,
 - P4321 : Case értékeket kezelő panel,
 - P43211: Case ágban levő tagokat kezelő panel.
- A panelek hálóját a 3/1, 3/2, 3/3. ábrák szemléltetik.

3.3. DDFILL1 panelek

P1 panel

DDFILL1 kezdő panel. Beolvassa a feldolgozandó modul nevét s a CREF listára vonatkozó opciókat.

Formátum:

Standard fejléc
A forrásprogram neve:
Kíván CREF listát?: N
Lapméret?: 60

Válaszok:

- a.) Modulnév: a feldolgozandó modul neve. A típus kötelezően .DES.
- b.) Kér CREF listát: Igen vagy Nem.
A válasz első karaktere számít.
- c.) Lapszélesség: A CREF lista egy lapra kerülő sorainak száma.

Hibaüzenetek:

<< nincs ilyen modul

<< nem értelmezett válasz

<< a lapszélesség nem numerikus

P11 panel

DDFILL1 futás közbeni kijelző panel. Passzív, állapot-jelző szerepü.

Formátum:

Standard fejléc
A feldolgozás folyik A forrásprogram : xxxxxx { CREF lista készül CREF lista nem készül } !!!! Várj !!!!

P12 panel

A modul informális leírását kéri. Csak új modul esetén!
Már meglevő modul informális leírása a P33 panelen lehetséges.

Formátum:

Standard fejléc
A modul neve: xxxxx Funkciója:

Válaszok:

Megadhatjuk a modul informális leírását, max. 70 karakterben.

P13 panel

A DDFILLI végét jelzi. Passzív panel.

Formátum:

Standard fejléc
DDFILL END A forrásprogram: xxxxxx A. A CREF lista található: xxxxxx

Az A. sor csak akkor íródik ki, ha kértünk CREF listát.

3.4. AdatpanelekP21 panel

A DD-ben még nem szereplő változókat kérdezi le.

Formátum:

Standard fejléc	
Uj adat	
Adatnév: xxxxxx	
A.	Funkció:
B.	Típus: undefined
C.	Érv. kör: L
D.	Használat: U

A válaszok:

A. Funkció: az adat jelentésének informális leírása, max. 70 karakterben.

B. Típusa: ld. a P22 panelnél!

C. Érvényességi köre:

G - globális,

L - lokális,

P - paraméter.

A globalitás csak főprogram szintű lehet. (Ez XHELP megkötés!) A paraméterek sorrendje az előfordulási sorrend.

D. Használata:

I - csak inputra használjuk,

O - csak output,

U - update, azaz I/O változó.

Csak globális vagy paraméter adatoknál íródik ki.

P22 panel

Már ismert adatot jelez ki, ill. lehetőséget ad a módosításra.

Formátum:

Standard fejléc

Adatnév: xxxxxx

A. Funkció:

B. Tipus:

C. Érv. kör:

D. Használat:

E. OK/show adat (A)/show tipus (T)/show modul (M)/help (H)/ref (R)/-

Válaszok:

A : Funkció: az adat jelentésének rövid leírása.
Max. 70 kar.

B : Tipus:

rekordleírás, leszámálható és részhalmoz leírás kivételével tetszőleges, 65 karakterben elérő típusleírás.

A rekordleírást a RECORD szó jelzi, a leszámálható típust egy nyitó zárójel, a részhalmoz típust pedig két pont. Ezek a nem kifejthető típusok a SHOW TIPUS paranccsal kérhetők le részletesen.

A típusmegadásban használt ismeretlen típusokra a program azonnal rákérdez (a P40 panel indul).

A szándékosan definiálatlan típusok jelzésére az undefined típust használjuk. Ezt a DDFILL alaptípusként értelmezi.

C : Érvényességi köre:

- G - globális,
- L - lokális,
- P - paraméter.

D : Használat:

- I - input érték,
- O - output érték,
- U - update, azaz 1/0 érték.

A "használat" kérdés csupán használt globális és paraméter változók esetén jelenik meg, lokálisnál nincs értelme.

E : Egy menü, ahol is választani lehet a továbbmenet alábbi lehetőségei között:

- a.) OK: egy üres CR. Jelzi, hogy elfogadjuk a kijelzett adatot, változtatni nem akarunk, kíváncsiak sem vagyunk semmire, jöhet a következő adat.
- b.) Show adat: A.
Egy adatról kérünk információkat, esetleg módosítani is fogjuk. Indul a P31 panel.
- c.) Show típus: T
Típust kérdezzük le, esetleg módosítani is fogjuk. Indul a P32 panel.
- d.) Show modul: M
Egy modulról kérünk információkat, esetleg a funkcióját módosítani fogjuk. Indul a P33 panel.
- e.) HELP : H
Utbaigazító szöveg íródik ki. Az 1. verzióban csak bejelentkezés. (P34 panel)
- f.) Ref : R
Kérjük kijelezni, hogy a feldolgozás alatt levő globális adat milyen modulokban szerepelt eddig. Indul a P35 panel.

g.) Nem OK : -

Nem értünk egyet a kijelzett adatleírással, változtatni kívánjuk. A cursor az A kérdésre áll, lehet módosítani. A régi információk törlődnek. Ha egy lokális változót globálisra vagy paraméterre cseréltünk, akkor megjelenik a "használat" kérdés is.

A menü-ben hívott összes panelről előbb-utóbb visszatér a feldolgozás a jelenlegi panelre. Addig a jelenleg feldolgozás alatt levő változó felfüggesztett, nem hozzáférhető állapotban van.

P23 panel

Azokat a globális változókat, melyek régebben szerepeltek a modulban, de az újabb, a feldolgozás alatt levő .DES már nem hivatkozta őket, ez a panel jelzi ki. Ha valóban feleslegesek, akkor kitörölhetjük őket.

Formátum:

Standard fejléc
Adatnév: xxxxxx
Funkció:
Típus:
Érv. kör:
Használat:

A. OK / -:

Válaszok:

A. : Ha üres CR-rel OK-t adunk, akkor az adat továbbra is fel lesz fűzve a modul adatai közé, mínusz jellel törölhetjük. Maga az adat-entry nem törlődik, csupán hivatkozási láncából tűnik el a modul. Hivatkozás nélküli globális változók viszont fizikailag is törlődnek.

P31 panel

Soronkívüli adat feldolgozását indítja.

Formátum:

Standard fejléc

a P22 panel, a menü híján változatlanul.

Show adat

A. Adatnév:

Válasz:

A. : Adatnév: a lekérdezni (vagy módosítani) kívánt adat neve.
Csak a modulhoz kötődő vagy globális adat lehet.
Az adat milyenségétől függően a P21, P22 panelek egyike indul.

P32 panel

Tipus feldolgozását indítja.

Formátum:

Standard fejléc

a P22 panel, a menü hiján változatlanul.

Show típus:

A. Típusnév:

Válasz:

A. Típusnév: a lekérdezni (vagy módosítani) kívánt típus neve.

A P4Ø, P41, P42, P43 panelek egyike indul.

Ha üres CR-t adunk válaszként, akkor a rendszer az adathoz kötődő típus kezelését kezdi a P4Ø panellel. Ilyenkor nincs típusnév, helyette az adatnév szerepel.

P33 panel

Modulok lekérdezését indítja.

Formátum:

Standard fejléc

A P22 panel, a menü hiján változatlanul.

Show modul

A. A modul neve:

Válasz:

A. A modulnév: annak a modulnak a neve, melynek a funkcionális leírására, azaz funkciójára, I/O környezetére kíváncsiak vagyunk.

Indul a P331 panel.

P331 panel

Egy modul funkcionális leírását kijelző panel.

Formátum:

Standard fejléc

Modulnév: xxxxxx

Funkciója: xxxxxx

I/O környezete:

Változónév

tipus:

A. OK / -:

Válaszok:

A: A menü.

- a.) Ha üres CR-rel OK.-t jelzünk, akkor a modul kijelzése megszakad, visszatérünk a hívó panelhoz.
- b.) Minusz jelet ütve az I/O környezet kijelzése folytatódik. Ha már nincs több környezeti változó, akkor visszatér a hívó panelhoz.

P34 panel

Az adat definiálásához ad hasznos utmutatást. Az 1. verzióban azonban egyelőre üres.

Formátum:

Standard fejléc
HELP panel

CR-t ütvé a feldolgozás a hívó panelba tér vissza.

P35 panel

Kijelzi, hogy globális adatunk mely modulban szerepel.

Formátum:

Standard fejléc
Adatnév:
Használók:
Proc:
. . . .
. . . .
A. OK/Következő (K):

Válasz:

- A. OK esetén a feldolgozás a hívó panelba tér vissza.
 K esetén a modulok kijelzése folytatódik. Ha nincs több modul, akkor visszatér a hívó panelba.

3.5. TipuspanelekP4Ø panel

Tipus definícióját kijelző ill. definiáló panel.

Formátum:

	Standard fejléc
	Tipusnév: xxxxxx
A.	Funkció:
B.	Tipus:
C.	OK/REF (R)/ -:

Válaszok:

A: Funkció: a típus informális leírása, max. 70 karakterben.

B: Típus:

Rekordleírás, leszámítható és részhalmaz leírás kivételével tetszőleges, 65 karakterben elérő típusleírás.

A rekordleírást a RECORD szó jelzi, a leszámítható típust egy nyitó zárójel, a részhalmaz típust pedig két pont. Ezek az egyből nem kifejthető típusok részletes leírása a P41, P42, P43 paneleken keresztül kezelhető.

A típusmegadásban használt ismeretlen típusokra a program azonnal rákérdez (újra indul a P4Ø panel, most már az új típusra). A félbehagyott típusdefiníció csak időlegesen függesztődik fel.

C: Menü:

- a.) OK : üres CR. Nem kívánunk változtatni, jóváhagyjuk a képernyőt. Nem kifejthető típusnál a P41, P42, P43 panelek közül a megfelelő indul, egyébként visszatérés a hívó panelbe.

b.) Ref : R

Le kívánjuk kérdezni, hogy a típust mely változók és mely más típusok használják. Ez hasznos információ típusmódosítás előtt. Indul a P4Ø1 panel.

c.) nem OK: -

Nem értünk egyet a típus képernyőn kijelzett leírásával, változtatni akarunk.

A cursor a funkcióra áll, s lehet módosítani.

P4Ø1 panel

A típus hivatkozási helyeit mutatja.

Formátum:

Standard fejléc	
Típusnév: xxxxxx	
Használók	
Adat:	xxxxxx
Típus	
A.	OK/következő (K):

Válasz:

A. OK esetén visszaugrás az előző panelra.

K esetén további használó előhívása.

P41 panel

Leszámlálható típus definiálására

Formátuma:

Standard fejléc	
	Tipusnév: xxxx
A	Funkció: xxxx
B	Tipus: (
C	OK Show érték (E) /Ref (R)/-:

Válaszok:

C : Menü:

- a.) Show érték: E
Az elemek leírására vagyunk kíváncsiak, esetleg módosítani is kívánjuk őket. Indul a P411 panel.
- b.) Referencia : R
Indul a P401 panel.
- c.) Nem OK: -
A funkció és típus változtatható (a cursor a funkcióon áll)
- d.) OK: üres CR
Jóváhagyjuk a típusleírást.

P411 panel

Funkciója: A leszámlálható típus elemeinek kijelzése és azok esetleges módosításának lekérdezése.

Formátum:

Standard fejléc

Tipusnév

Funkció

Tipus:

} az előző panelből

A. elem:

B. funkció:

C. OK/KOV.ERTEK (K)/TÖRÖL (D)/ -:

Válaszok:

A. Elem:

A leszámmlálható halmaz egy eleme.

B. Funkció:

Egy, az elemre vonatkozó megjegyzés.

C. Menü:

a.) OK: elfogadjuk a tipust.

b.) Show következő érték: K.

A köv. elem kijelzését kérjük. Ha nincs, akkor a
VÉGE kiírás jelenik meg, s a menü leszűkül az
OK/- lehetőségekre.

c.) Törlés : D.

Törli a kijelzett elemet.

d.) Nem OK : -

Nem fogadjuk el a kijelzett elemet, vagy a ki-
jelzett VÉGE kiírást. A cursor az A kérdésre
áll, s lehet módosítani.

P42 panel

A résztartomány tipust kezeli.

Formátum:

Standard fejléc	
Tipusnév Funkció Tipus: ..	} az előző panelből örökölt tartalommal
OK/Show határok (H)/Ref (R)/-:	

Válaszok:

H : indul a P421 panel.

nem OK: a cursor a funkcióhoz áll. Módosítható a funkció és a típus.

OK : a típusleírás rendben, visszatérünk az előző panelra.

P421 panel

Résztartomány határait definiáló panel

Formátuma:

Standard fejléc	
Tipusnév Funkció Tipus: ..	} az előző panelből
A.	alsó határ : ..
B.	felső határ: ..
C.	OK/-

Válaszok:

- A. A résztartomány alsó határa,
 - B. A résztartomány felső határa,
 - C. Menü:
 - a.) OK: a kijelzett típust jónak itéljük,
 - b.) Nem OK:-
- Javítani akarunk. A cursor az A kérdésre áll.

P43 panel

A rekord típus leírását vezérli

Formátuma:

Standard fejléc	
Típusnév:	} az előző panelből
Funkció:	
Típus: RECORD	
OK/SHOW TAG:T / SHOW CASE:C / REF(R) / - :	

Válaszok:

Menü:

- C (show case) : előhívja a Case definíciós ágot (P432)
 - T (show tag) : előhívja a rekordleírás köv. tagját (P431)
 - : a cursor visszaáll a funkcióra és lehet módosítani a funkciót és a típust.
 - OK : rendben; visszatérés az előző panelre.
 - R : referencia
- Indul a P401 panel.

P431 panel

Egy rekordtag leírását kezelő panel

Formátum:

Standard fejléc	
Tipusnév } Funkció }	örökölt!
Tipus:	RECORD
A. tagnév:	
B. funkció:	
C. típus:	
D.	OK/Köv.tag (K)/TÖRÖL (D)/ -:

Válaszok:

D : A menü:

D : Tag törlése, jön a következő

K : Show köv. tag

- : javítás

OK(CR): rendben, visszatérés.

Új elem beírása a végén lehetséges csak, amikor elfogytak a régi elemek. Ilyenkor a tagnév helyén a vége kiírás jelenik meg, s a Menü-ben OK és — között választhatunk. Ha OK, akkor visszatérés a P43-ba, ha nem, akkor egy üres tagmenü panel jelenik meg, ahol beüthetjük az új tagot, funkciót és típust.

P432 panel

Case definíciós panel

Formátum:

Standard fejléc	
Tipusnév	} örökölt
Funkció	
Tipus	
A. Casenev:	
B. Funkciója:	
C. Tipus:	
D. OK / SHOW címke (C) / TOROL : D / -	

Válaszok:

C : Show címke (átmenet a címkeleíró P4321 panelre!)

- : változtatás a case-változó leírásán

OK(CR): helyben hagyás

Törles: törli a case-t.

Ha nincs case, akkor a casenev helyén a NINCS CASE kiírás jelenik meg. A menü-ben OK-val elfogadhatjuk ezt az állapotot vagy - jellel kérhetjük egy case ág definiálását.

P4321 panel

Case címkét definiál

Formátum:

Standard fejléc		
	Tipusnév Funkció Tipus	} örökölt
A.	Case-címke: xx	
B.	Funkció: xx	
C.	OK / KOV.CIMKE (K) / TOROL (D) / SHOW TAG (T) / - :	

Válaszok:

C: A menü:

D : az érték törlése (az egész ág elmarad)

T : átmenet a tag leírására (P43211)

K : átmenet a következő címkeére.

- : változtatás

OK: jóváhagyás.

Ha már nincs több címke, akkor a VÉGE kiírás jelenik meg,
 a case címke helyén, s a menüben OK és - között választhatunk.
 - ra új címke megadására van mód.

P43211 panel

Case ágban levő tag leírása

Formátum:

Standard fejléc	
Tipusnév Funkció Tipus Case - címke	} örökölt
A. tagnév:	
B. funkció:	
C. típus:	
D. OK / köv.tag (K) / töröl: (D) / - :	

Válaszok:

D. A menü:

D: tag törlése,

K: köv.tagra való átmenet,

-: változtatás,

OK: jóváhagyás

Uj bevitel a végén, üres tagnév ill. típus esetén lehetséges.

Ha nincs több tag, akkor a VEGE sor íródik ki a a menüben
 OK és - jel között választhatunk. Ha -, akkor új elemet adhatunk
 be.

EL - 0

DESHelp / ELOTET

Felhasználói kézikönyv

MMKE - MSZI

1982.

1. Általános leírás:

Az XHELP alrendszerek által használt PDL modul-file-ok nem közönséges szöveg-file-ok. Az őket létrehozó DESHELP/EDITOR egy strukturaeditor, így ismeri a modul box-szerkezetét, s a box-szerkezet jellemző információit minden sor szövege elé két karakterben ki is írja, mikor output file-t készít. Ezt a struktura-információval bővített szöveget nevezzük DESHELP formátumnak.

Normál, XHELP-en kívüli editorok nem DESHELP formátumot hoznak létre. Használatuk ugyanakkor indokolt lehet, hiszen vitathatatlan, hogy a forgalomban levő context, full-screen stb. editorok kezelési komfortja tulszárnyalhatja a DESHELP/EDITOR-ét.

Célszerű tehát megteremteni annak a lehetőségét, hogy XHELP-en kívüli editorok által létrehozott file-ok az XHELP-ben feldolgozhatók legyenek.

Ezt biztosítja a DESHELP/ELOTET alrendszer. A megadott szövegfile-t DESHELP formára alakítja, így további feldolgozásra alkalmassá teszi.

Az XHELP feldolgozási egysége a PDL modul, ami egy funkcionális egység, és egy procedura is egyben. Ebből az következik, hogy idegen editorral sem lehet egynél több procedurát egy file-ba tenni.

A file névre az XHELP-ben kötelezően betartandó konvenció, hogy a file-ban tárolt procedura nevéből kell képződnie, az alábbiak szerint:

Az XHELP-ben a procedura neve és a file neve között szoros összefüggés van. Az általános szabály a következő:

a proceduranév a funkció leírásának alfabetikus jeleiből képződik, a file-név a proceduranév első 9 karaktere, el látva egy alrendszertől függően változó file-tipussal.

Például:

Egy procedura PDL hivatkozása:

AZ "X VALTOZO BEOLVASASA (INSTREAM)

A proceduranév:

AZXVALTOZOBEOOLVASASA

A modult tartalmazó file-név:

AZXVALTOZ.tipus

Ezen képzési szabály betartását az ELOTET program automatikusan biztosítja, úgy, hogy:

az első "procedure" kulcsszó után álló procedura-névből képzí az output file nevét, a fenti konvenció szerint.

Tehát ha pl. az X.PDL file-ban editáltuk a

procedure osszeg (S,Y)

modult, s erre engedjük rá az ELOTET-et, akkor az output file neve a következő lesz:

OSSZEG.DES

2. Kezelés:

Az ELOTET program a MONITOR-ból a "DESHelp" és "ELOTET" válaszokkal hívható.

Induláskor megjelenik az alábbi panel:

XHELP FEJLESZTOI RENDSZER

DESHelp/ELOTET

A NEM DESHELP EDITORRAL LETREHOZOTT MODUL ATVALTASA DESHELP FORMARA

A MODUL NEVE:

Válaszként adjuk meg az átalakítandó file nevét, extensionnal együtt.

A válasz adásakor a szokásos konvenciók élnek, azaz

DELETE karakter egy beütött karaktert töröl,

\ jel a teljes választ törli,

- jel hatására a program visszatér a MONITOR-ba.

Ha nem létező file-nevet adtunk meg; akkor a

<<< NEM LETEZO FILE

hibajelzés íródik ki. Egy CR karakterrel nyugtázva a panel újra indítható.

Hibás file-név (pl. üres file-név, hibás karakterek) esetén a hibajelzés szövege:

<<< HIBAS FILENEV

Helyes file-név esetén a konvertálás indul.

Ezt a képernyőn a

RUN

kiírás jelzi.

A program futásának végén kiírásra kerül:

ELOTET END

AZ INPUTFILE : XXX ...

AZ OUTPUTFILE: XXX ...

Az outputként létrehozott DESHELP formátumu file neve az első procedura nevéből képződik. Ha a PDL-leírás nem a "procedure" fejléc-sorral kezdődik, akkor az output file alapneve azonos az input file alapnevével, típusa pedig .DES.

Az output file bekerül a DD könyvtárba, de benne marad a felhasználó saját könyvtárában is.

PR - 0

PROGHELP

Felhasználói kézikönyv

MKKE - MSZI

1982.

1. Általános leírás:

A PROGHELP az XHELP rendszer programgeneráló alrendszere. Feladata a tervező alrendszerek (EDITOR, DDFILL) által létrehozott PDL modulokból PASCAL eljárások generálása ill. komplett PASCAL programok kialakítása. Ennek megfelelően két funkciója van:

- a) PDL nyelvű modul-leírás átkonvertálása PASCAL nyelvre s egyidejűleg az adatdeklarációs rész illesztése.
- b) A Fejlesztői Adatszótárban (DD-ben) szereplő modulokból egy komplett program összeállítása.

Az a) funkciót a PROGHELP konvertáló része: a továbbiakban PROGHELP/KONV (vagy röviden KONV) végzi, a b) funkció a PROGHELP/GEN (röviden: GEN) feladata.

1.1. A PROGHELP/KONV funkciója

A Fejlesztői Adatszótárba bejegyzett modulok három csoportba tartoznak:

- a) A PDL szinten kifejtett, leírt modulok. Környezetük, procedurális meghatározásuk, hívási strukturájuk már adott.
- b) Definált dummy modulok: Csak a környezetük adott. Procedurális részük definiálatlan, hívott moduljuk nincs.
(A környezet megírása a "dummy" kulcsszóval történik - ld. PDL ismertetést!)
- c) Meghatározatlan modulok: Már hivatkozott, de PDL szinten még semmilyen formában nem definiált modulok. Környezet nélküli fekete dobozok.

Az a) és b) kategóriákba tartozó modulok leírása PDL formalizmusu. Az XHELP-ben használt PDL nyelv PASCAL leányítottasága, de néhány lényeges eltérés van a két leírási mód között. A legfontosabbak:

- A PDL sororientált utasításszerkezettel, nem a pontosvessző a terminátor.
- A strukturált utasításokat és a modulokat mindig explicit END... zárja. X
- A PDL leírás adat- és típusdeklarációkat nem tartalmaz; azokat egy külön, gép által vezérelt dialógusban a DDFILL alrendszerrel adja meg a felhasználó.
- A PDL leírások külön-külön modulokat jelentenek. Ezek nagyobb egységekbe kombinálását az XHELP rendszer végzi, egy PDL leírás mindig egyetlen "procedure" ill. ahogy az XHELP dokumentációkban nevezzük : modul.

A PDL ↔ PASCAL eltérései miatt a programgenerálás első lépése egy konvertálás kell legyen. Ez általában szorosan kapcsolódik a modul létrehozásának folyamatához, vagyis többnyire az EDITOR - DDFILL - PROGHELP/KONV a feldolgozás sorrendje. X

A PROGHELP/KONV kiteszi a pontosvesszőket, törli a speciálisan PDL-re jellemző karaktereket, beilleszti a azútkö-
ges begin-end párokat; és a modul elejére fejlécet ill.
adatdeklarációkat ír.

A létrejövő PASCAL modul a DD-ben megőrzésre kerül; a PDL változattal azonos névvel, de .PAS típusú file-ként.

1.2. A PROGHELP/GEN funkciója

Egy programrendszer fejlesztésénél a készülő részeket már készítés közben verifikálni lehet. Ehhez viszont szükséges, hogy

- a rendszer elemeit rugalmasan variálni lehessen,
- ill., hogy a még nem írt részek valamilyen módon - leg-
alább a hibátlan szintaxist lehetővé téve - pótlásra
kerüljenek.

Hagyományos módszerekkel a fejlesztés közbeni verifikálás igen komoly adminisztrációt igénylő, fáradságos munka. A GEN rendszer automatizált megoldást biztosít. A felhasználó csupán kijelöli azt a modult, mely köré programot óhajt. Ez lehet a fejlesztendő rendszer tényleges "main" modulja, de moduláris teszt is elképzelhető olyan fiktív "főprogram"-modulok révén, melyek mindössze bizonyos adatelőkészítést, a tesztelendő modul hívását és esetleg tesztkiíratást tartalmaznak.

A GEN program a DD-ben tárolt információk alapján kialakítja a hívási fát, s az abban szereplő modulokat egy program-keretben egyesíti. A keret a típusok és a globális változók deklarációját és egy egyszerű, indító funkciójú procedurális részt tartalmaz.

A modulok közül a kifejtett modulok változatlan formában átmásolódnak a keretbe. A definiált dummy modulok szintaktikailag helyes keretként kerülnek be, míg a passzív, black-box modulokat a rendszer belső rutinként fogja fel, s így semmiel nem helyettesíti.

Néha szükséges, hogy egy már kifejtett modult nem kifejtett formában kezeljen a GEN. Ilyen eset lehet például az, amikor már letesztelt programrészeket nem akarunk tovább szerepeltetni a feldolgozásban. Ezt a GEN úgy teszi lehetővé, hogy opcionálisan kijelzi a hívási fában szereplő kifejtett modulok nevét, s mindegyiknél lehetőséget ad a felhasználónak a "dummy"-vá történő visszaminősítésre.

A GEN a programtesztelés hatásos segédeszköze. Tiszta kell azonban látni, hogy szolgáltatása csupán egy szintaktikailag helyes modulgyűjtemény létrehozása. A funkcionális teszt tényleges kivitelezéséhez elengedhetetlen teszt driver ill. assertion figyelő az XHELP rendszer egy másik szolgáltatása, a TESZTHELP.

2. Kezelés:2.1. A PROGHELP indítása

Az XHELP/MONITOR menüjében a PROGHELP-et választva a PROGHELP vezérpanel indul.

Formátuma:

XHELP FEJLESZTŐI RENDSZER	PROGHELP
A PROGHELP FUNKCIOI:	
K - KONVERTALAS PDL-BOL PASCALBA	
G - GENERAL EGY PROGRAMOT	
MELYIK FUNKCIOT KERI?: _	

Az elfogadott válaszok: K vagy G

K esetében a PROGHELP/KONV,

G esetében a PROGHELP/GEN indul.

Rossz válasz esetén a

<<<< ROSSZ VALASZ

hibaüzenet íródik ki a panel aljára. Az üzenetet RETURN billentyűvel nyugtázni kell, majd újra kiíródik a vezérpanel.

2.2. A PROGHELP/KONV futtatása

A KONV az alábbi panel-lal jelentkezik be:

XHELP FEJLESZTŐI RENDSZER	PROGHELP/KONV
EGY MODULT KONVERTAL PDL-BOL PASCAL-BA	
A MODUL NEVE:	

Meg kell adni a feldolgozandó PDL modul nevét. Ez mindig egy .DES típusú file, melyet a KONV elsődlegesen a felhasználó saját könyvtárában keres, s csak ha ott nem találja,

akkor megy a DD könyvtárba.

Hibaüzenetet kapunk, ha

- nem .DES típusu a file
- nincs ilyen modul sem a saját, sem a DD könyvtárban.
- a DD-ben nincs az adott néven bejegyzett modul.

A hibaüzenet az első és második esetben:

<<<< NEM JO INPUT FILE

A hibaüzenetet RETURN-nel nyugtázva újra a KONV bejelentkező panel indul.

A harmadik esetben a hibaüzenet:

<<<< NINCS A DD-BEN ILYEN MODUL

A hiba fatális, a KONV véget ér.

Az eredmény-file az input file nevével azonos alapnevű, de .PAS típusu. Átmásolódik a DD könyvtárba, de megmarad a felhasználó könyvtárában is.

2.3. A PROGHELP/GEN futtatása

A GEN bejelentkező panelja:

	XHELP FEJLESZTŐI RENDSZER	PROGHELP/GEN
A	MELYIK MODUL LESZ A FOPROGRAM ? : _	
B	KERI A HIVOTT MODULOK FELSOROLASAT ? : _	

Válaszok:

A: Meg kell adni a főprogram-modul nevét. Ez nem egy file-név, típusa nincs - lényegében a modult leíró file-ok alapneve. A főprogramnak kijelölhetjük a tényleges "main" modult, de használhatunk más, teszt-célokra készített modulokat is. A főprogramként használt modulnak nyilván nincs paramétere.

B: A lehetséges válaszok: I/N (igen/nem).

"Igen" esetén a program a hívási fa összeállítása során kiírja a definiált modulok nevét (egyszerre egyet), s egy, a képernyő alján megjelenő menüvel választani lehet, hogy rendben van-e, vagy pedig dummy-val történő helyettesítését kérjük.

MODULNEV: XXXXXXXX.....

OK/DUMMY (D):

CR-t ütve OK, azaz jóváhagyást, D-t ütve pedig dummy-val történő helyettesítést értelmez a gép.

Hibajelzések:

<<<< ROSSZ VALASZ (B-re)

Ha a B. válasz nem I/N

<<<< ROSSZ VALASZ (a menü-re)

Ha nem CR vagy D a válasz.

A hibajelzéseket egy CR-rel kell nyugtázni, majd ismétlődik a kérdés.

Amennyiben nem létező modult jelöltünk ki főprogramnak, a rendszer nem jelez hibát, hanem egy dummy procedurát tartalmazó keretet generál.

A hívott modulok keretbe történő bemásolása során előfordulhat, hogy nem definiált modul kerül elő. Olyan tehát, amire hivatkozás történt, de PDL-ben nincs definiálva. Ezeket a GEN standard procedurának értelmezi, s nem próbálja dummy-val helyettesíteni.

Az összeállított program MAIN.PAS néven a felhasználó könyvtárában található.

TE - 0

TESZTHELP

Felhasználói kézikönyv

MKKE - MSZI

1982.

1. Általános leírás:

A tesztelés és hibakeresés leghatékonyabb eszköze vitathatatlanul egy szimbolikus debugger. Segítségével a program breakpoint-nak nevezett helyeken megállítható, verifikációs feltételek ellenőrizhetők, szükség esetén értékeket (adatok!) módosíthatunk s tovább futtathatjuk a feldolgozást.

A debugger alapvető hátránya, hogy nem intelligens. A felhasználó a debugger révén csaknem mindent meg tud csinálni, ami a tesztelésnél szükséges, de a beavatkozást lehetővé tevő eszközön tulmenően semmi segítséget nem kap. A felhasználónak kell eldöntenie, hogy:

- hová helyez breakpoint-okat,
- az egyes verifikációs pontokban melyek a szignifikáns változók.

Nem kap továbbá támogatást a tesztadatok generálásánál ill. archiválásánál sem.

Az XHELP képes a fenti hiányosságok egy részének megszüntetésére, hiszen rendelkezésére áll a Fejlesztői Adatszótár, ami számos olyan információt tartalmaz, mely a felhasználónak tesztelés és hibakeresés közben hasznos lehet.

A TESZTHELP alrendszer

- potenciális breakpoint-okat épít be a program bizonyos helyeire. Ezek a pontok: az alprogramok belépési ill. nem dummy proceduránál az alprogramok kilépési pontjai, valamint az assert kulcsszóval jelölt verifikációs pontok.

Az egyes "potenciális breakpoint"-nál a program megáll s lehetőséget ad a szimbolikus debuggerbe való áttérésre. A potenciális breakpoint-ok passzivizálhatók ill. újra éleszthetők.

- A TESZTHELP által instrumentált program debug-ba való áttérés esetén a debug-ból lekérdezhetően biztosítja a megállási pont jellemző információinak elérését. Tehát ha pl. egy procedura elején levő potenciális breakpoint-ot a debugger-be ugrásra használjuk fel, akkor a debugger-rel le tudjuk kérdezni, hogy milyen input és output változók szerepelnek az adott helyen, vagyis hogy melyeket érdemes vizsgálni ill. esetleg változtatni.

A TESZTHELP tehát az intelligens debug lehetőségét biztosítja.

A TESZTHELP inputja a PROGHELP/GEN által létrehozott MAIN.PAS program. Outputjai:

- a TMAIN.PAS program, ami a MAIN.PAS instrumentált változata,
- egy TESZT.DAT elnevezésű direkt file, amiben a potenciális breakpoint-ra vonatkozó információk találhatók,
- egy statisztika a beépített breakpoint-okról ill. az informatív file-ról.

Az output file-ok a felhasználó saját könyvtárában található. Az input file-t is a saját könyvtárban keresi. A feldolgozáshoz természetesen szükségesek a DD file-ok is, amit a TESZTHELP csupán olvasásra használ.

Az előállított TMAIN.PAS közönséges PASCAL programként fordítható. Szerkesztéskor néhány run-time rutin hozzászerezhető, a futtatásnál pedig ismerni kell az instrumentált program mozgatásának és az információk lekérdezésének módját. Ezekről bővebben a kezelést leíró rész tartalmaz.

SP - 0

SPECHELP

Felhasználói kézikönyv

MKKE - MSZI

1982.

T a r t a l o m

1. Bevezetés	SP - 2
2. A Fejlesztői Adatszótár Felépítése	SP - 2
2.1 A DD-könyvtár	SP - 2
2.2 A DD-file-ok leírásai	SP - 3
3. DD-t kezelő programok írása	SP - 15
3.1 A könyvtár és a felhasználó kapcsolata	SP - 15
3.2 A DD-run-time system	SP - 16
4. DD segédprogramok	SP - 17
4.1 Technikai jellegű utility-k	SP - 17
4.2 Információvisszanyerő utility-k	SP - 19
5. Hibajelzések	SP - 21
Függelék	SP - 22

1. BEVEZETÉS

A Fejlesztői Adatszótár (a Data Dictionary) az XHELP-programjaival kezelt fejlesztések modulstrukturáját, adatstrukturáit és a különböző szintű modulleírásokat

hivatott tárolni, karbantartani és lekérdezések esetén megjeleníteni. Ezek a főfunkciói elsősorban az XHELP programjai (DDFILL, PROGHELP, TESZTHELP) számára közvetlenül elérhetőek, egy run-time system formájában. A DD integritását és védelmét biztosító feltételek kezelését segédprogramok biztosítják. Hasonlóan segédprogramok adnak információt, listákat az arra illetékes felhasználónak.

A következőkben a Fejlesztői Adatszótár file-rendszerével, ezek elérési módjaival, a speciális DD-file-ok szerkezetével, az ezekben történő adatmozgatás lehetőségeivel, továbbá a DD-kreálás, védelem és információ-visszanyerés segédprogramjaival foglalkozunk.

2. A FEJLESZTŐI ADATSZÓTÁR FELÉPÍTÉSE

2.1 A DD-könyvtár

A DD-könyvtár tartalmaz egy DD gyökér - file-t (PGMTABLA.TAB), ebben helyezkednek el a fejlesztések nevei egy szekvenciális táblában. Minden fejlesztéshez tartozik egy jelző-flag, mely jelzi, hogy az adott fejlesztés éppen változtatás alatt van. Ha ez a flag folyó változtatást jelez, akkor ezen fejlesztés adathalmaza csak olvasásra férhető hozzá.

A DD-könyvtár minden fejlesztéshez felállít három direkt DD-file-t. Nevük: DD1, DD2 és DD3, az extension-juk Dii, ahol ii a fejlesztés PGMTABLA táblabeli sorszáma.

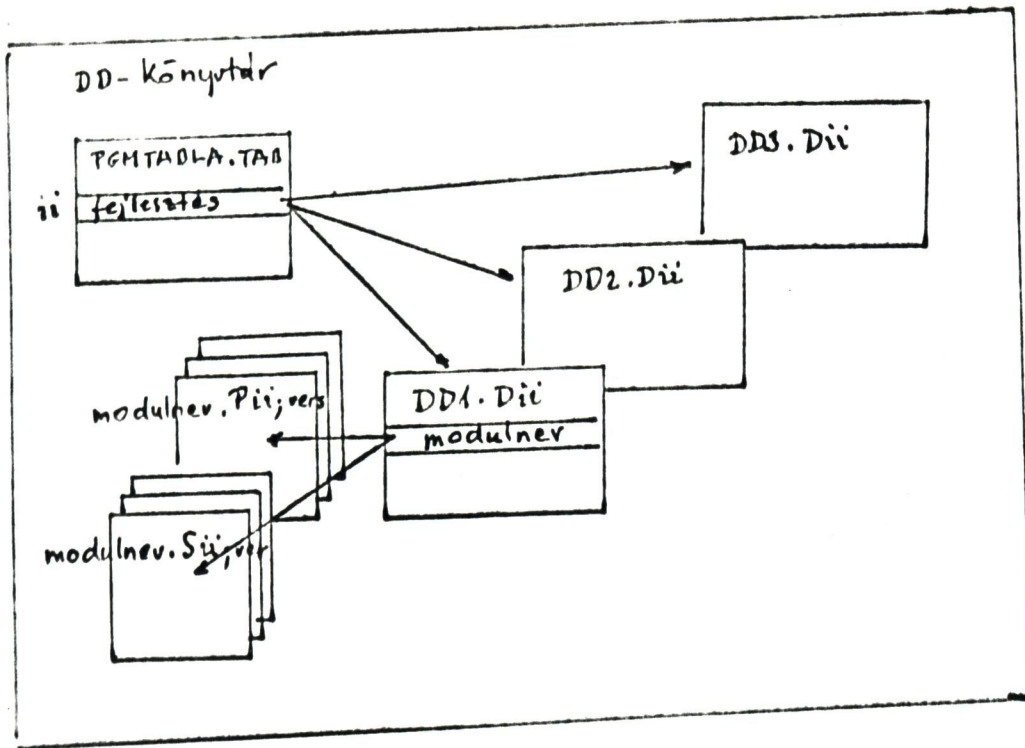
A DD1.Dii tartalmazza a fejlesztésben előforduló adat-, típus-, konstans- és eljárásneveket. A DD2.Dii-ben a típusokat specifikáló bejegyzéseket találhatjuk. A DD3.Dii a kereszthivatkozási láncok tárolására szolgál.

A DD-könyvtár tárolja továbbá fejlesztésenként a DDFILE modul-felvivő program által már a DD direkt-file-okba bejegyzett modulok file-jait, és pedig modulnév.Sii file-néven. A PROGHELP programgeneráló program eredményeként keletkező, PASCAL-nyelvű modilverziók is a DD-könyvtárban helyezkednek el, modulnév.Pii file-nevek alatt. A DD-könyvtár felépítését a 2.1 ábra szemlélteti.

2.2 A DD könyvtár file-jai

2.2.1 A gyökér-file (PGMTABLA.TAB) -

A fejlesztések sorszámát, nevét, a védelmi kulcsszót és a felhasználást jelző flag-et tartalmazó bejegyzésekből álló direkt file. A file fix-hosszuságú rekordjaiból alkotott táblázat a 2.2.1 alatt látható.

2.1 ábra

II	PGMNAME	PASSWORD	USERFLAG

MAXPGM

2.2.1 ábra

A tábla egy-egy sorának mezőspecifikációja:

PGMTABLA.II :integer -

a tábla sorának indexét tartalmazza, ha a fejlesztés él, egyébként 0.

.PGMNAME: array [1..30] of ascii -

a fejlesztés neve, alfabetikusan kezdődő, max. 30 karakteres string.

.PASSWORD: array [1..10] of ascii -

tetszőleges, max. 10 karakter hosszú. Ascii-string, a védelmi kulcsszó megadására.

(A PASSWORD ellenőrzését a másoló program végzi, értékét sem felhasználói, sem XHELP programokból nem kérdezhetjük le.)

.USERFLAG: boolean -

A DD1.Dii, DD2.Dii és a DD3.Dii file-ok kimásolt voltát jelző flag. Ilyenkor értéke TRUE. Az olvasás ez esetben is megengedett.

A MAXPGM, a tábla sorainak száma, a DD globális definíciói között megadott konstans.

2.2.2 Az egy fejlesztéshez tartozó DD-file-ok - (DD1.Dii, DD2.Dii, DD3.Dii)

Egy-egy fejlesztés adat-, típus- és eljárás-információt tároljuk ebben a három file-ban. A fejlesztés DD-jében gyűjtött információk elkülönülése a fentieknek megfelelően látható a 2.2.2 ábrán.

A kapcsolatok logikai vázlata is mutatja, hogy az információk többszörös kereszthivatkozásokkal rendelkeznek. Mivel a típusok általában szerkezeti információt is hordoznak, a DD elkülöníti az azonosítókat és azok tulajdonságait leíró adat

strukturáktól. Az előbbiek a DD2.Dii, az utóbbiak a DD1.Dii file-okban nyertek helyet. A kereszthivatkozások tárolását egy önálló detail-file-ban, a DD3.Dii-ben oldottuk meg.

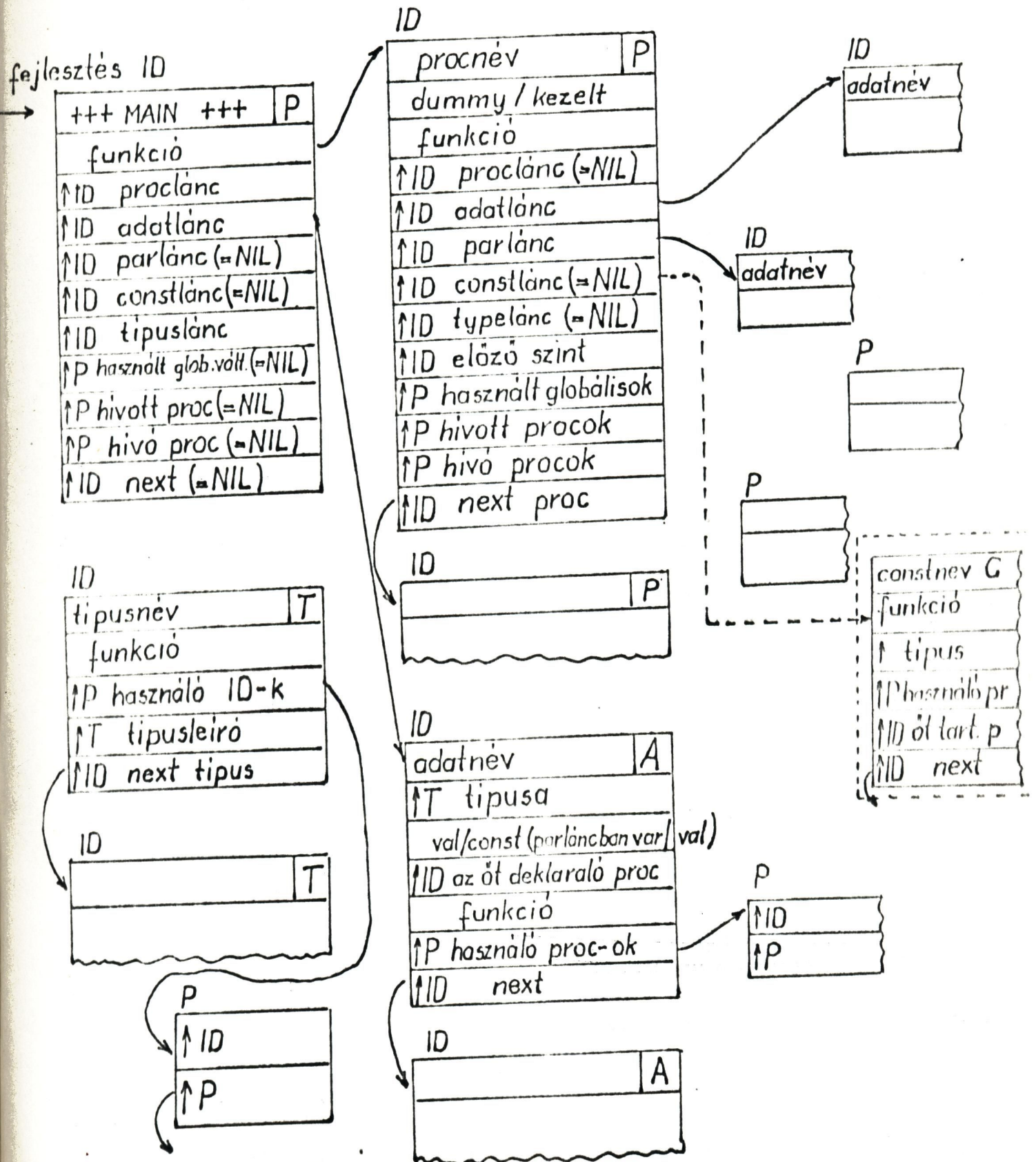
2.2.2.1 Azonosítók file-ja (a DD1.Dii) -

A file ID-rekordokat tartalmaz. Az első rekordnak külön jelentése van: ez adja meg az első szabad ID-rekord sorszámát. Minden szabad rekord a következő szabad sorszámát tartalmazza, kivéve az utolsót, melyben itt végjel (0) áll. A második rekordtól kezdődően az ID-bejegyzések a fejlesztéssel kapcsolatos nevek leírásait tartalmazzák, az alábbi 2.2.2.1/a ábra vázolata szerint. A file rekordjainak száma DD-konstans : MAXID.

A DD-rekordok definíciójának megfelelő globális neveket és a tömbök méreteit a 2.2.2.1/b ábrán találhatjuk. A direkt file-ban történő megvalósítások miatt a pointerok integer típusuak.

A PIDDUMMY jelentése: TRUE, ha az eljárás még kezelten, és FALSE, ha már definiált.

Az AIDVAR TRUE, ha az adat -ID formális paraméter és input típusu, FALSE, ha var típusu.

ID _{LEV} : array[1.. AL] of ASCII				
IDFUNKCIO : array[1.. max ^{pit}] of ASCII				
IDLINK : idpoi				
IDOTTARTALMAZO PROC : idpoi <i>idfoglalt : boolean;</i>				
IDFA3TA (pid	cid	tid	aid	tagfid) <i>tagfiddummy: ppoi</i>
PIDDUMMY: boolean	CIDOTHASZNALO PROC: ppoi	TIDOTHASZNALO: pid	AIDOTHASZNALO PROCOK: pid	TAGTIDTIPUS: tid <i>tpoi</i>
PIDPIDP : idpoi	CIDTIPUS : tpoi	TIDTIPUSLEIRO: tpoi	AIDTIPUS : idpoi	
PIDCIDP : idpoi			AIDVAR: boolean	
PIDTIDP : idpoi				
PIDAIDP : idpoi				
PIDPARIDP : idpoi				
PIDHASZNALTGLOB: ppoi				
PIDHIVOTTPROC : ppoi				
PIDHIVOPRCC : ppoi				

ID-rekord
2.2.2.1 / b ábra

2.2.2.2 Tipus-bejegyzések file-ja (a DD2.D11) -

A file-ban tárolt T-rekordok 11 variációja fordul elő. Az első rekord itt is a szabad helyek láncának kezdetét adja meg, a rekord sorszámnak formájában. A szabad-hely lánc előremutató, végjeles lánc, végjelként tartalmazva az utolsó rekordban egy O-T. A file méretét a MAXT programkonstans állítja be.

A 2.2.2.2/b ábrán mutatjuk be lehetséges T-variációkat. Tipus-variációt csak ID-rekord felől érhetünk el önállóan, a belső láncok az adatstruktúra leírását biztosítják.

2.2.2.3 Ponterek file-ja (a DD3.D11) -

Az adatszerkezetek külső megvalósítása miatt a hivatkozásokat leíró pointerek egy része, melyek feladata csak az információ-összekapcsolás, önálló file-ba került. A szabad-hely lánc megvalósítása azonban a DD2.D11 file-nál bemutatottakal.

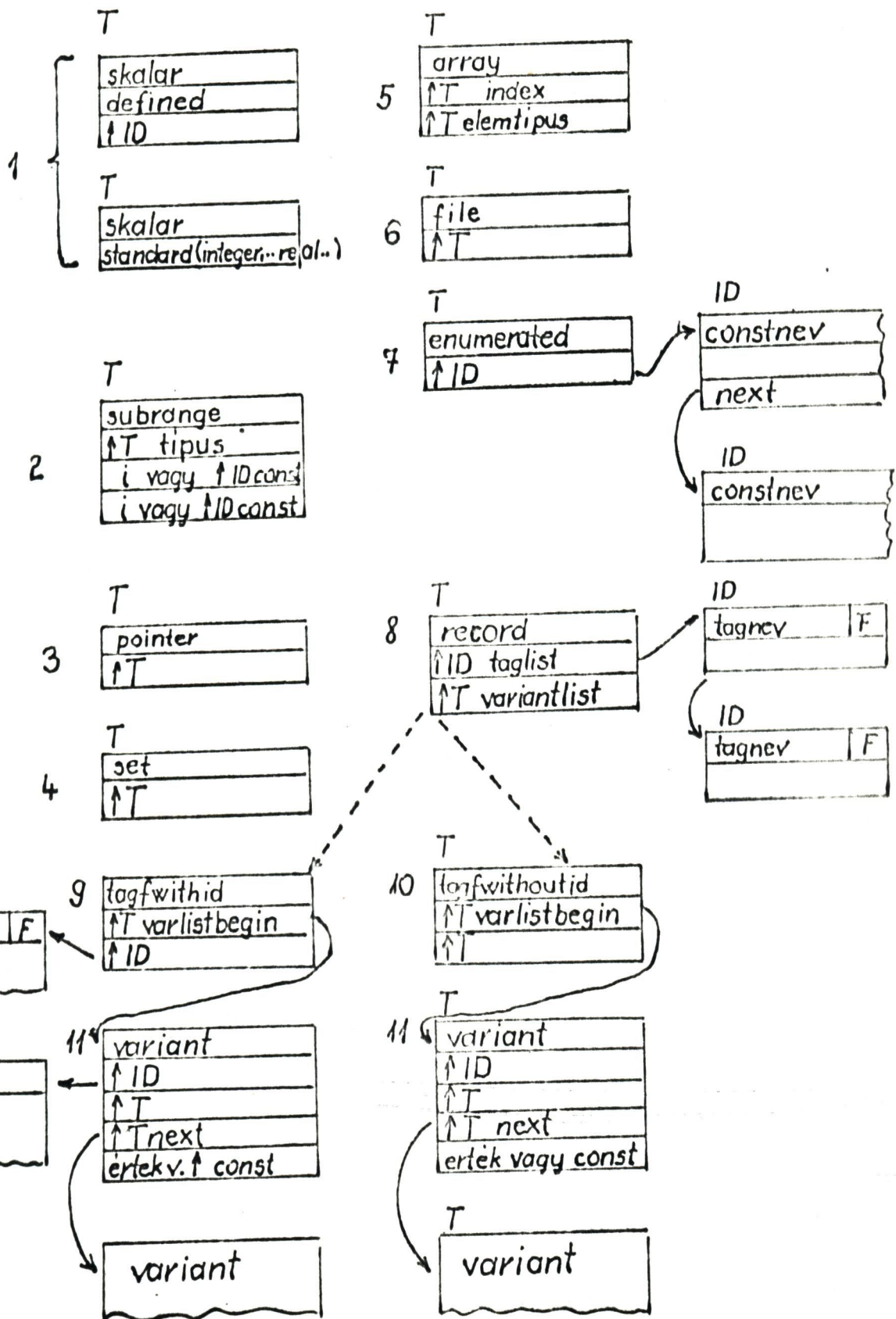
A rekordok azonos hosszúságúak, felépítésüket a 2.2.2.3 ábra mutatja.

A file méretét a MAXP DD-konstans határozza meg.

1	2	3	4	5	6
TFAJTA: (tscalar	tsubrange	tpointer	tset	tarray	tfile
TSCALARFAJTA: (defined stdint stdreal stdchar stdboolean	TSUBRTIPUS: tpoi	TPOINTERTIPUS: tpoi	TSETTIPUS: tpoi	TARRAYTIPUS: tpoi	TFILETIPUS: tpoi
	tsubrb1: idpoi; tsubrb2: idpoi;			TARRAYELEM TIPUS: tpoi	
TDEFID: idpoi					

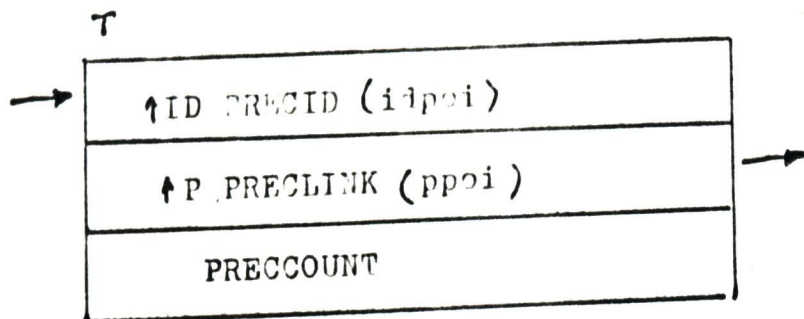
7	8	9	10	11
tenumerated	trecord	ttagwid	ttagwoid	tvariant
TENUMID: idpoi	TRECORDTAGLIST: idpoi	TTAGWIDNEVID: idpoi	TTAGWIDNEVID: tpoi	TVARIANTAGLIST idpoi
	TRECORDVARIANT LIST: tpoi	TTAGWIDBEG: tpoi	TTAGWIDBEG: tpoi	TVARIANTVARIAT LIST: tpoi
				TVARIANTNEXT: tpoi
				TVARIANTERTEK: integer

T-rekord

A T-file bejegyzései

2.2.2.2./ a ábra

2.2.2.3 ábra

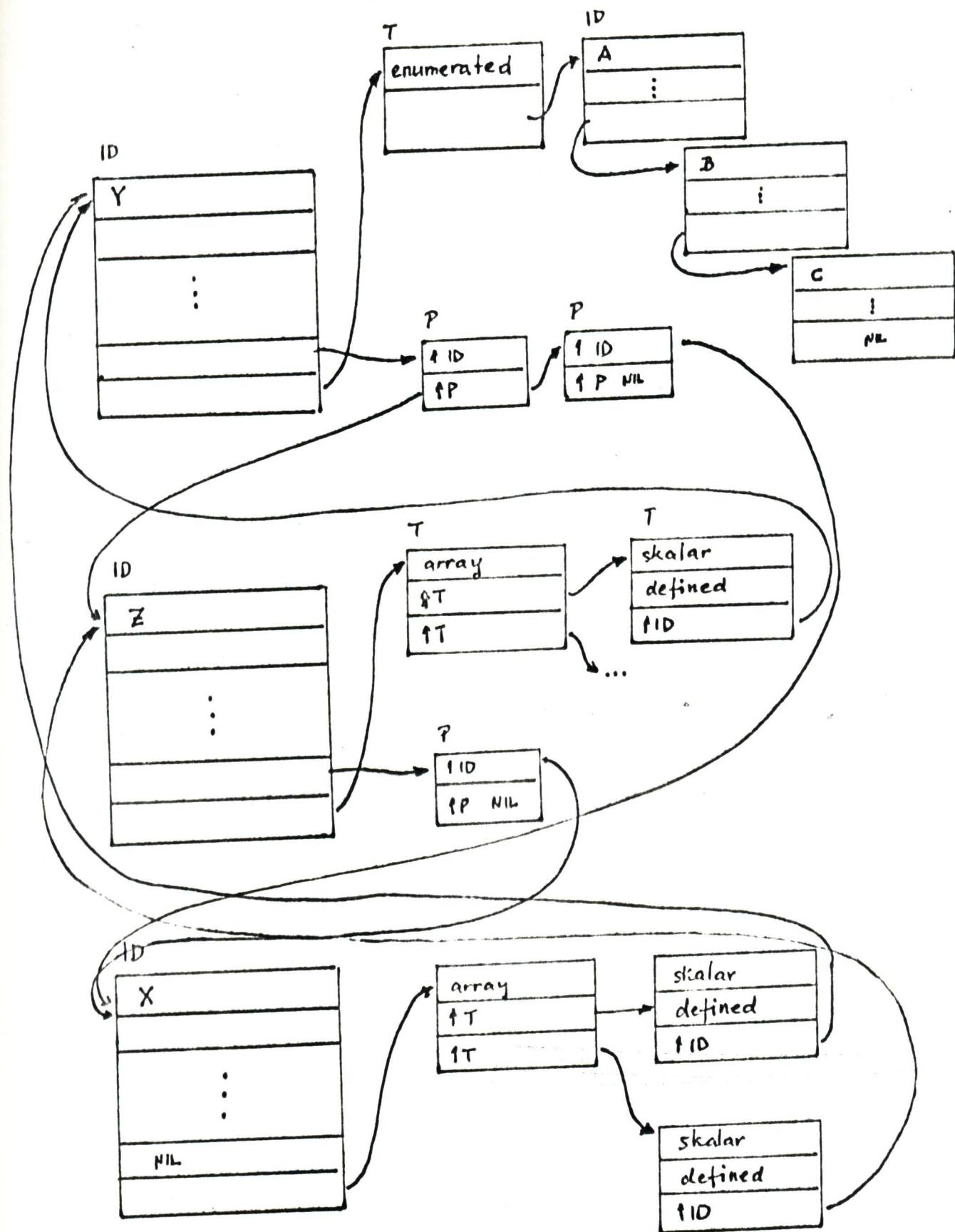
2.2.3 Szemléltető példa -

A fenti típus-leírást mutatjuk be egy mintapéldán:
A definíció legyen a következő:

```

type      y = (a,b,c);
          z = array [y] of char;
          x = array [y] of z;
    
```

Ez a definíció a DD adatszerkezetében az alábbi séma szerint nyer tárolást:

3. DD-T KEZELŐ PROGRAMOK IRÁSA

Minden a DD-vel kapcsolatos tevékenység nem a DD-könyvtárban, hanem a felhasználó saját UIC-je alá másolt DD-file-okban zajlik le. Ezért a tevékenység megkezdése előtt a fejlesztés direkt-file-jait és az esetleg szükséges .Sii ill. .Pii file-okat egy segédprogram révén a saját könyvtárunkba másoljuk át. A másolási időre a PGMTABLA a többi felhasználó elől blokkolt. Update-jellegű igény esetén a fejlesztés jelző-flag-e beállítódik s így marad a visszamásolás befejezéséig. Ha az update tevékenység abort-tal fejeződik be, a visszamásolás elmarad, de a flag felszabadul. A DD1.Dii, DD2.Dii és DD3.Dii file-ok a felhasználó könyvtárában DD1.D00, DD2.D00 ill. DD3.D00 file-nevekkel szerepelnek.

3.1 A könyvtár és a felhasználó kapcsolata

Egy adott fejlesztés hozzáférhetőségét

- védelmi kulcsszó
- használatot jelző flag

szabályozza.

A DDFILL felíró program induláskor automatikusan megtörténik a fejlesztés DD-jének átmásolása a felhasználói könyvtárba, de a kulcsszó helyes megadása kötelezően megelőzi ezt a funkciót.

Az átmásolás nemcsak hibás password esetén, de az esetben is elmarad, ha a fejlesztés DD-je éppen update-ra nyitott. A felhasználói programok nem várakoznak a visszairásig (vagy az esetleges program-megszakadásig).

A DD alá file-okat visszamásolni csak az XHELP programokon keresztül lehet.

A felhasználó UIC-jébe vitt DD-direkt file-ok a run-time system eljárásai segítségével mozgathatók meg. A run-time system az adatkezelést elemi szinten (azaz rekordonként) teszi lehetővé, a programozóra hárul az összetett funkciók (beszerzés, törlés, rekord-tartalom megváltoztatása, stb.) programozása.

3.2 A run-time system

A DD tartalomhoz fizikai szinten csak a run time system (RTS) eljárásai biztosítanak hozzáférést. Csak a legegyszerűbb funkciók megvalósítására törekedtünk, így az RTS-eljárások száma nem nagy. Ezek:

DDINIT	-	DDO file-ok megnyitása
DDTERMINATE	-	első rekordok visszairása
ERROR	-	hibajelzés
DDGETID	-	rekord-beolvasások
DDGETT	-	
DDGETP	-	
DDPUTID	-	rekord-visszairások
DDPUTT	-	
DDPUTP	-	
DDGETIDP	-	szabadhelyek update-ja
DDGETTP	-	
DDGETPP	-	
DDPROCLOCATE	-	névvel adott rekordok címe
DDADATLOCATE	-	
DDPARLOCATE	-	
DDPROCINSERT	-	adott címre rekord-beírás
DDADATINSERT	-	
DDPARINSERT	-	
DDINSOTHASZNALO	-	ID-t tulajdonoshoz kapcsol
DDELOTHASZNALO	-	az őt használók láncából kiveszi a hivatkozást

A RTS rutinok paraméterlistáit és leírásukat a DDUTIL fejlesztői dokumentációja tartalmazza. Csak különleges jogkörrel felruházott felhasználó használhatja őket.

4. A DD-VEL KAPCSOLATOS SEGÉDPROGRAMOK

A PGMTABLA.TAB file-al kapcsolatos tevékenységet két utility végzi. Az egyik létrehoz egy üres PGMTABLA-t. A másikkal új fejlesztési bejegyzést helyezhetünk el a táblában. Az utóbbival egyidejűleg kreálódnak a DD1, DD2, DD3 file-ok. A file-másolással kapcsolatos tevékenységeket megfelelő engedéllyel felruházott másolóprogramok végzik. Ezek feladata a flag-állítás is.

A segédprogramok egy csoportja a DD-file-okat csak olvasásra megnyitva, listákat készít azok tartalmáról. Részletezésük a 4.2 pont alatt található.

A DD1.D00, DD2.D00, DD3.D00 átmásolt file-okban történő keresések, olvasások, csak a run time rendszeren keresztül valósíthatók meg.

A 'UTILITY' XHELP/MONITOR command segítségével hívjuk be a DDUTIL utility-kezelő programot, mely az 'OPTION?' kérdésre beütött segédprogram működését megszervezi. A lehetőségeket a következő pontokban soroljuk fel.

4.1 TECHNIKAI JELLEGŰ UTILITY-K

Egyedül az adatszótár-kreálás u.n. DD-független program. Minden más funkció csak a kreáláskor megadott (vagy az utoljára érvényes ismeretében egy segédprogrammal módosított) password begépelését követően válik lehetővé.

4.1.1 Adatszótár-kreálás (DDCREATE) -

Feladata:

Létrehozza az adatszótár programnyilvántartási tábláját és file-ját.

Működése:

A CRE(ATE) parancs hatására létrejön a PGMTABLA.TAB tábla. A funkció csak a DD-könyvtár UIC-je alól indítható.

4.1.2 Jelszó-függő segédprogramok (DDUTIL) -

A DDUTIL program a képernyőre írja az

OPTION?

kérdést. A lehetséges válaszok (elég az első három karaktert beütni):

NEW	új fejlesztés
PAS(SWORD)	új jelszó
LIS(TPGM)	PGMTABLA-lista
PRO(C)	a PGM eljárásai
DAT(A)	adott eljárás adatai, típusai
TYP(E)	eljárás típusai
PRI(NTOF)	strukturált listák
SET	flag-et állít
CLE(AR)	flag-et töröl
DUM(P)	DD-file-ok dumpja

Minden kérést csak a PASSWORD lekérdezése és ellenőrzése után teljesít a DDUTIL.

4.1.3 Új fejlesztés nyilvántartásba vétele (FGM) -

Feladata:

Új fejlesztendő program nevét adjuk meg a DD-ban. Létrehozza az eljárás-, típus- és adat-file-oket. Működése a

NEW PROJECTNAME?

Kérdésre az Y vagy N karakterek egyikét kell beírni.
A password a DDUTIL meghívásakor adott jelszó lesz.

A megadott jelszó elvesztése a további segédprogramok hívását lehetetlenné teszi. A RETURN megnyomása előtt ellenőrizzük a gépelést, mert a program rögtön letörli a beírt jelszót.

4.1.4 Password megváltoztatása (PASSWORD) -

Feladata:

A régi védelmi kulcsszó ismeretében egy új jelszót adhatunk meg.

Működése:

Képernyőn megjelenik:

NEW PASSWORD?

üzenet. Ennek megadását és elküldését a képernyő azonnali letörlése követi, a RETURN beütése előtt ellenőrizzük és jegyezzük meg az új jelszót. Az érvényes password lekérdezésére a DD-utility-k nem adnak lehetőséget.

4.2 INFORMÁCIÓVISSZANYERŐ UTILITY-K

A DD-tartalmát listázó programok outputjaikat a DDLIST.LST file-ba teszik, a felhasználó UIC-je alatt.

4.2.1 Tájékoztatás a DD-tartalmáról. -

A DDUTIL hívását követően a képernyőn megjelenik az

OPTION?

kérdés. Az adott választól függően a parancsok:

4.2.1.1 Listázza a program-directory-t -

Formátuma:

LIS (TPGM)

Hatása:

A PGMTABLA-file-ba bejegyzett fejlesztések neveit adja meg. A lista formátumát az A. függelék mutatja.

4.2.1.2 Eljárás-nevek listája -

Formátuma:

PRO (C)

Hatása:

A megadott programnév alá tartozó eljárásneveket írja ki, a definíciós struktúra bemutatásával. Egy példa a B. függelékben látható.

4.2.1.3 Adatneveknek listája (tipusaikkal) - egy - eljáráshoz

Formátuma:

DAT (A)

Hatása:

A lista előbb a paramétereket, majd a lokális, s végül a globális változókat sorolja fel, tipusaikkal együtt. Egy példa található a C. függelékben.

4.2.2 Adott eljárás alatt definiált (explicit) típusok -

Formátuma:

TYP (E)

Hatása:

A megadott fejlesztés típus-definíciói kerülnek a listába. Egy szemléltető példát a D. függelék tartalmaz.

4.2.3 A DD tartalom speciális listái -

A

DUM(P)

parancs hatására a felhasználói DD-file-ok tartalma kerül a DD1.LST, DD2.LST ill. DD3.LST file-okba. Az E. függelék-pontban mutatunk be szemléltetésül belőlük egy-egy részletet.

5. HIBAÜZENETEK

- no more space in file: pgmtabla
 - a PGMTABLA.TAB betelt
- ddfiles were not locked
 - CLEARFLAG - warning
- ddfiles are locked, you must wait
 - SETFLAG - warning

SP - 22

F U G G E L É K

XHELP FEJLESZTOI RENDSZER
LISTFGM

DDUTILITIES
1983-02-03

1 UJFEJL
2 MEGUJABB
3 LEGUJABB

0

0

0

O

0

0

0

0

Q

0

0

0

Q

0

0

0

Q

0

0

0

XHELP FEJLESZTOI RENDSZER
FEJLESZTES :LEGUJABB

=====

MODULNEV: MAIN

LOKALISOK

ADATNEV :X

=====

FUNKCIO :AZ OSSZEGZENDO TOMB

TIPUS :ARRAY [MERET] OF REAL

ADATNEV :TTY

=====

FUNKCIO :A KONZOL

TIPUS :FILE OF CHAR

ADATNEV :S

=====

FUNKCIO :AZ OSSZEG

TIPUS :REAL

ADATNEV :LENGTH

=====

FUNKCIO :A TOMB HOSSZA

TIPUS :INTEGER

ADATNEV :KIIRATAS

=====

FUNKCIO :IGAZ, HA KI KELL IRATNI

TIPUS :BOOLEAN

ADATNEV :I

=====

FUNKCIO :CIKLUSVALTOZO

TIPUS :INTEGER

SP - 25

NYELV FEJLESZTOI RENDSZER
FEJLESZTES :LEGUJABB

DDUTILITIES
1983-02

SUM

WRITELN
OSSZEGZESSEN
MERCTBEOLVASAS
AZXTOMBPEOLVASASA

XHELP FEJLESZTOI RENDSZER
FEJLESZTES :LEGUJABB

DDUTILITIES
1983-02-04

TIPUSOK

+++++

TIPUSID : MERET

FUNKCIO: A TOMB MERETE

ALSO HATAR :1
FELSO HATAR:100

TIPUS:INTERVALLUM

"

1983-02-04

TIPUS : INTEGER

ID - ENTRY-K

1. NEV:

FUNKCIO:
LINK: 18 ID
OTTARTALMAZO: 0 ID
FOGLALTELAG: TRUE
*** PID ***
DUMMY N
PROCLANC: 0 ID
CONSTLANC: 0 ID
TIPUSLANC: 0 ID
ADATLANC: 0 ID
PARLANC: 0 ID
HASZN.GLOB.: 0 P
HIVOTT PROC.: 0 P
HIVO PROCOK: 0 P

2. NEV:

FUNKCIO:
LINK: 0 ID
OTTARTALMAZO: 0 ID
FOGLALTELAG: FALSE
*** PID ***
DUMMY N
PROCLANC: 7 ID
CONSTLANC: 0 ID
TIPUSLANC: 9 ID
ADATLANC: 8 ID
PARLANC: 0 ID
HASZN.GLOB.: 0 P
HIVOTT PROC.: 0 P
HIVO PROCOK: 0 P

3. NEV: SUM

FUNKCIO: OSSZEGZO PROGRAM
LINK: 0 ID
OTTARTALMAZO: 2 ID
FOGLALTELAG: TRUE
*** PID ***
DUMMY N
PROCLANC: 0 ID
CONSTLANC: 0 ID
TIPUSLANC: 0 ID
ADATLANC: 0 ID
PARLANC: 0 ID
HASZN.GLOB.: 22 P
HIVOTT PROC.: 8 P
HIVO PROCOK: 0 P

4. NEV: AZXTOMBEOVLVASASA

FUNKCIO:
LINK: 3 ID
OTTARTALMAZO: 2 ID
FOGLALTELAG: TRUE
*** PID ***
DUMMY Y
PROCLANC: 0 ID
CONSTLANC: 0 ID
TIPUSLANC: 0 ID
ADATLANC: 0 ID
PARLANC: 0 ID
HASZN.GLOB.: 32 P
HIVOTT PROC.: 0 P

TYP - ENTRY-K

1.

```
*** POINTER ***
TIPUSLEIRO: 13 T
```

2.

```
*** ARRAY ***
INDEXTIFUS: 4 T
ELENTIFUS: 5 T
```

3.

```
*** SUBRANGE ***
BOUND1: 10 ID
BOUND2: 11 ID
```

4.

```
*** SCALAR ***
USERTIPUSNEV: 9 ID
```

5.

```
*** SCALAR ***
STANDARD: 2
```

6.

```
*** FILE ***
TIPUSLEIRO: 7 T
```

7.

```
*** SCALAR ***
STANDARD: 3
```

8.

```
*** SCALAR ***
STANDARD: 2
```

9.

```
*** SCALAR ***
STANDARD: 1
```

10.

```
*** SCALAR ***
STANDARD: 4
```

11.

```
*** SCALAR ***
STANDARD: 1
```

12.

```
*** SCALAR ***
STANDARD: 1
```

POINTER - FILE

1.	REF: 0 ID	LINK: 33 P	COUNT: 0
2.	REF: 4 ID	LINK: 0 P	COUNT: 0
3.	REF: 3 ID	LINK: 0 P	COUNT: 0
4.	REF: 5 ID	LINK: 2 P	COUNT: 0
5.	REF: 3 ID	LINK: 0 P	COUNT: 0
6.	REF: 6 ID	LINK: 4 P	COUNT: 0
7.	REF: 3 ID	LINK: 0 P	COUNT: 0
8.	REF: 7 ID	LINK: 6 P	COUNT: 0
9.	REF: 3 ID	LINK: 0 P	COUNT: 0
10.	REF: 3 ID	LINK: 25 P	COUNT: 1
11.	REF: 8 ID	LINK: 0 P	COUNT: 1
12.	REF: 8 ID	LINK: 0 P	COUNT: 85
13.	REF: 3 ID	LINK: 28 P	COUNT: 1
14.	REF: 12 ID	LINK: 12 P	COUNT: 8277
15.	REF: 3 ID	LINK: 0 P	COUNT: 1
16.	REF: 13 ID	LINK: 11 P	COUNT: 8277
17.	REF: 3 ID	LINK: 31 P	COUNT: 1
18.	REF: 14 ID	LINK: 16 P	COUNT: 8277
19.	REF: 3 ID	LINK: 0 P	COUNT: 1
20.	REF: 15 ID	LINK: 18 P	COUNT: 8277
21.	REF: 3 ID	LINK: 0 P	COUNT: 1
22.	REF: 16 ID	LINK: 20 P	COUNT: 8277
23.	REF: 5 ID	LINK: 0 P	COUNT: 1
24.	REF: 4 ID	LINK: 0 P	COUNT: 1
25.	REF: 4 ID	LINK: 0 P	COUNT: 1
26.	REF: 8 ID	LINK: 0 P	COUNT: 85
27.	REF: 4 ID	LINK: 0 P	COUNT: 1
28.	REF: 4 ID	LINK: 0 P	COUNT: 1

DO - 0

DOKHELP

Felhasználói kézikönyv

MKKE - MSZI

1982.

1. Általános leírás

A DOKHELP alrendszer a PDL modulok ill. a generált PASCAL programok dokumentációit állítja elő.

A DOKHELP/PDL a PDL modulok strukturadiagramos listáját és cross referencia listáját tudja létrehozni.

A DOKHELP/PAS szolgáltatásai:

- strukturadiagram lista,
- cross referencia lista,
- a modulstruktúra rajza.

1.1. A DOKHELP/PDL funkciója:

1.1.1. Strukturadiagram kirajzolása

A DESHELP/EDITOR ismertetésénél már tárgyalt strukturadiagram a formátumozott programlistáknak egy továbbfejlesztett változata. Képszerűsége révén komoly dokumentációs értéke van. Egy PDL modulra alkalmazva lényegében az EDITOR által a képernyőn megjelenített formát kapjuk meg listán.

1.1.2. Keresztreferencia lista készítése

A modulban előforduló változónevek ill. funkciók (procedurahívások) listája dokumentációs célokra tulmenően a DDFILL párbeszédekora is a fejlesztő hasznára lehet.

1.2. A DOKHELP/PAS funkciója

1.2.1. Strukturadiagram kirajzolása

A PASCAL forrásprogramról strukturadiagramot készítő alrendszer két lényeges dologban különbözik PDL-re adaptált rokonától:

- A PASCAL program egy procedura-halmaz, így a lista célszerűen kiegészítendő egy tartalomjegyzékkel, mely megadja, hogy az egyes procedurák a listának melyik sorában kezdődnek.

- A PDL kirajzoló az EDITOR vagy az ELOTET által létrehozott DESHELP formából indul ki, így lényegében szintaktikai elemzést nem végez. A PASCAL verziónak már elemeznie kell a programsorokat. A szintaktikai vizsgálat azonban elég egyszerű szinten marad, mert minden PASCAL boxot egy un. szintaxis-jelző comment kell hogy zárja. Ezek a comment-ek megfelelnek a PDL box-záró utasításoknak, de comment-ként felírva. Tehát:

```
(⌘ endproc ⌘)
(⌘ endif ⌘)
(⌘ endwhile ⌘)
(⌘ endcase ⌘)
(⌘ endwith ⌘)
```

A programot záró end. után nem kell (⌘ endproc ⌘) sor.

Ezeket a szintaxis-jelző comment-eket a PROGHELP begenerálja a forrásprogramba. Amennyiben viszont XHELP-től idegen PASCAL forrásprogramokat akarunk a DOKHELP/PAS alrendszerrel dokumentálni, akkor gondoskodnunk kell arról, hogy a box-ok mindegyike a megfelelő comment sorral záruljon. Figyelni kell továbbá arra is, hogy a DOKHELP/PAS mindig a MAIN.PAS nevű file-t dolgozza fel, lévén ebben a fix nevű file-ban a PROGHELP mindenkori utolsó összeállított programja.

1.2.2. Keresztreferencia_lista_készítése

A szokásos, egyszerű keresztreferencia lista minden nem kulcsszó-szimbólum előfordulási helyeiről ad egy táblázatot.

1.2.3. Hívási_fa_kirajzolása

A kirajzolás egy hierarchikus fa formájában történik, ahol a fa horizontális beosztása az egyes modulok legnagyobb hívási mélységét jelöli, a vertikális tagozódás pedig a modulok hívási sorrendjét reprezentálja. Az egyes modulokat keretbe foglalt információk jelzik, amelyek tartalmazzák a modul

nevét, típusát (program, procedure, function), a modul kódját (amely a modulok deklarálási sorrendjére utal) és esetlegesen az alapvetőtől eltérő hívási módot (externális, forward, rekurzív). Az önmagát hívó rekurzív modulokat a keret alján egy a keretbe visszatérő nyíl jelöli, a forwardként deklarált modul(ok) hívását pedig a keret alján a forward modul kódja(i)-ra mutató nyíl jelzi.

Példa a kirajzolás formájára az XHELP általános ismertető 5. ábrája. x

A hétnél nagyobb hívási mélységű modulokat a rendszer új lapon rajzolja ki, maximálisan 15-ös hívási mélyséig.

Az opcióként kérhető modultáblázat az output-file elejére, külön lapon kerül. Ez a modulok névre rendezett táblája, amely tartalmazza a modulok kódját, legnagyobb hívási mélységét (NESTING), típusát (TYPE), a modulra való hivatkozások számát (CALLED), a modul által hívott modulok számát (CALLING) és a modul hívásának módját (MODE).

A rendszer működéséhez szükséges az alábbi konvenciók betartása:

1. A forrásprogram maximálisan 99 modulból állhat. Ez a központi memóriában rendelkezésre álló helytől függően változtatható.
2. Az eljárásokat lezáró "END;" utasítás után az "(* END-PROC *)" commentnek kell állnia. Ezt a PROGHELP biztosítja a programgenerálás során.
3. A programban nem lehet skatulyázással létrehozott rekurzivitás. Ezt a PROGHELP szintén biztosítja.

2. Kezelés2.1. DOKHELP/PDL

Hívása: Az XHELP/MONITOR menüjére a DOKHELP válasz után a PDL-t kell választani.

2.1.1. Strukturadiagram kirajzoló

Hívása: A MONITOR menüben a STRUKTOUT választással.

Induláskor a következő panel jelenik meg:

XHELP FEJLESZTŐI RENDSZER

DOKHELP/STRUKTPDL

A MODUL NEVE:

MELYIK ABRAZOLAST KERI?: S

- (S - STRUKTOUT,
- L - LEIGHTON,
- V - VAZDIAGRAM)

LAPMERET: 6Ø

A cursor az első válasz elején áll. Értelemszerűen válaszoljunk a kérdésekre. Amennyiben egy előre megadott választ helyben hagyunk, akkor elég csak egy üres return-t adni. A hibás válaszokat a szokásos módon javíthatjuk:

- DELETE - törli az utolsó beütött karaktert,
 - \ (backslash) - törli az utolsó választ,
 - (minusz) - visszalép a monitorba.
- (abort funkció)

A "modul neve" kérdésre a feldolgozandó PDL modul nevét adjuk meg; típus nélkül. Mivel a modul (file) nevét a DESHELP alrendszerei esetenként a funkció-leírásból automatikusan képezik, itt is megadhatjuk a funkció leírását, amit aztán a DOKHELP tömörít, levág 9 karakterre s file névként értelmez. A .DES típust a DOKHELP illeszti.

A file-t a program először a saját könyvtárban keresi. Ha nincs, akkor a DD könyvtárban próbálkozik.

Az ábrázolási módok között a strukturadiagramon kívül a Leighton és a vázdiagram is adott lehetőség. A Leighton más ábrajelekkel dolgozik, a vázdiagram pedig csupán a blokkok keret utasításait írja ki, azaz a modul "vázát" dokumentálja.

Hibák esetén a panel újra indul, az addigi helyes válaszok érvényben maradnak.

Hibajelzések:

<<< hibás file név
<<< nem létező file
<<< értelmetlen válasz.

Minden hibajelzést egy üres sorral "nyugtázni" kell.

A program futását a RUN szócska jelzi.

Futás után az alábbi képernyő jelenik meg:

XHELP FEJLESZTŐI RENDSZER

DOKHELP/STRUKTPDL

STRUKTPDL END

FORRÁSPROGRAM: ...

A LISTA TALALHATO: ...

{ NO ERRORS
{ ERROR'S FOUND

Ha kirajzoláskor hibát észlelt a program, akkor az ERROR'S FOUND szöveg íródik ki. A hibák a listában a felfedezés helyén hibaüzenetet eredményeznek. Minden hibaüzenet <<<< jelekkel indul.

Az output lista a felhasználó könyvtárában, az inputtal azonos alapnévvel, .LST tipussal képződik.

2.1.2. Keresztreferencia listázó

Hívása: A CREF választással a MONITOR menüben.

Egy árnyalatnyit módosított DDFILLI program készíti a kereszt-referenciát.

A kezelési sorrend azonos az ott leírtakkal, de a panelek egy keveset változnak ill. a Pl2 panel elmarad.

A változások:

- A Pl panelban nincs "kiván CREF listát?:" kérdés.
- A Pl1 panelban mindig a CREF lista készül szöveg jelenik meg.
- A Pl3 panel teljesen kiiródik.

2.2. DOKHELP/PAS

Hívása: Az XHELP/MONITOR menüire a DOKHELP és a PAS válaszokat kell megadni.

2.2.1. A strukturadiagram kirajzoló:

Hívása: A MONITOR menüre a STRUKTOUT választ adjuk meg.

Induláskor a következő panel jelenik meg:

XHELP FEJLESZTŐI RENDSZER

DOKHELP/STRUKTPAS

A FORRASPROGRAM NEVE: MAIN.PAS

MELYIK ABRAZOLAST KERI?: .

(S - STRUKTOUT,

L - LEIGHTON,

V - VAZDIAGRAM)

LAPMERET: 6Ø

A cursor az ábrázolási módra való rákérdezésnél áll. A modul neve mindig MAIN.PAS!

A Leighton ábrázolási mód a strukturadiagramtól az ábrá-
jelekkel tér el, a vázdiagram pedig a blokkoknak csupán a keret-
utasításait írja ki.

Hibák esetén a panel újra indul, kivéve, ha nem létezik a file. Ilyenkor a monitor indul újra.

Hibaüzenetek:

<<< nem létező file
<<< értelmetlen válasz.

A hibajelzést egy üres sorral nyugtázni kell.

Helyes válaszok esetén a RUN kiírás jelenik meg a képernyő alján.

Futás után az alábbi képernyő jelenik meg:

XHELP FEJLESZTŐI RENDSZER

DOKHELP/STRUKTPAS

STRUKTPAS END

FORRASPROGRAM: MAIN.PAS

A LISTA TALALHATO: MAIN.LST

{ NO ERRORS
ERROR'S FOUND

Ha elemzéskor vagy kirajzoláskor hibát észlelt a program, akkor az ERROR'S FOUND szöveg íródik ki. A hibák a felfedezés helyén, a listában, hibaüzenetet eredményeznek. A hibaüzenetek <<< jelekkel kezdődnek.

Az output lista a felhasználó könyvtárában, a MAIN.LST file-ban található.

2.2.2. Keresztreferencia listázó

Hívása: A MONITOR menüben a CREF választással.

Induláskor a következő panel jelenik meg:

XHELP FEJLESZTŐI RENDSZER

DOKHELP/CREFPAS

A MAIN.PAS PROGRAMROL CREF TABLAT KESZIT

A LAPMERET: ...

Adjuk meg a lapméretet!

Helytelen megadás esetén a

<<< HIBAS VALASZ

hibaüzenet jelenik meg. Egy üres sorral nyugtázzhatjuk, ilyenkor a panel újra indul.

Helyes válasz után a feldolgozás megindul. A képernyő alján megjelenő RUN szócska jelzi.

Futás után a záró képernyő:

XHELP FEJLESZTŐI RENDSZER

DOKHELP/CREFPAS

CREFPAS END

FORRASPROGRAM: MAIN.PAS

A LISTA TALALHATO: MAIN.CRF

Ezt egy CR-rel nyugtázva újra indul a MONITOR.

2.2.3. A hívási fa kirajzolása

A DOKHELP/MODUL alrendszer az XHELP monitorának segítségével futtatható a megfelelő funkció kiválasztásával (MODUL).

Az alrendszer indítása után a képernyőn a következő panel jelenik meg:

XHELP FEJLESZTOI RENDSZER

DOKHELP/MODUL

A GENERALT PASCAL PROGRAM MODULSZERKEZETE.

MODULTABLAT KER? (I/N) I

LAPSZELESSEG? 60

A cursor az első opció I (igen) default helyére áll. Ha a felhasználó nem kéri a modultáblát, akkor az N karaktert és a

returnt kell beütnie, ha kéri, akkor csak a return billentyűt kell leütnie. A második opció (default 60) az egy lapra írható sorok számát határozza meg.

Helytelen válasz (első kérdésre 1,N helyett egyéb karakter, második kérdésre nem numerikus válasz) esetén a képernyőn hibaüzenet ("NEM ERTELMEZETT VALASZ" ill. "NEM NUMERIKUS VALASZ") jelenik meg és return leütése után az egész panel újra megjelenik.

Jó válaszok megadása esetén egy működést jelző kiírás ("MODULSZERKEZET KIRAJZOLASA FOLYIK") jelenik meg és elkezdődik a feldolgozás.

A DOKHELP/MODUL lefutása után megjelenik a következő panel:

XHELP FEJLESZTŐI RENDSZER

DOKHELP/MODUL

PASCAL FORRASPROGRAM: MAIN.PAS

MODULSZERKEZET RAJZA: MAIN.MOD

NYOMJA LE A RETURN BILLENTYUT!

Ezután egy return-nel visszatérhetünk az XHELP monitorához.

MO - 0

XHELP/MONITOR

Felhasználói kézikönyv

MKKE - MSZI

1982.

1. Általános leírás:

A Monitor az XHELP rendszer vezérlőprogramja. Feladata, hogy a rendszerhez forduló felhasználót azonosítsa, lekérdezze az érintett fejlesztés nevét, majd menüsorozatok révén hozzáférést biztosítson az XHELP alrendszereihez. Fő funkciói az alábbiak:

1.1. A fejlesztés azonosítása

A Fejlesztői Adatszótárban (DD) egy táblázat, a PGMTABLA.TAB file tartalmazza a bejegyzett (megkezdett) fejlesztések legfontosabb információit. Ezek:

- a fejlesztés tábla-sorszama
- a fejlesztés neve
- egyedi védelmi kulcsszó
- felhasználást jelző flag

A felhasználó csak olyan fejlesztéshez férhet hozzá, melyet ebbe a táblába már felvettünk. Az új fejlesztések bejegyzése a rendszer-felelős feladata és joga.

1.2. Password-kezelés

A Fejlesztői Adatszótár, s ezen belül az egyes fejlesztések file-jainak védelmét védelmi kulcsszavak biztosítják, az alábbi konvenció szerint:

- A rendszer-felelős password-je valamennyi DD-file-hoz és XHELP-funkcióhoz hozzáférni jogosít. Csak e kulcsszó mellett indíthatók bizonyos segédprogramok (pl. új fejlesztés bejegyzése, valamelyik fejlesztés törlése, stb.). Az egyedi kulcsszavakat is csak ő változtathatja.
- Minden fejlesztésnek saját password-je van. Ennek ismeretében, erre a fejlesztésre kérhetők az XHELP-funkciók, valamint a felhasználói segédprogramok (listázások a DD-file-okról).

1.3. XHELP-eljárások kérése

Ha a felhasználó azonosította a fejlesztést és igazolta jogosultságát, kérheti a

- DESHELP
- SPECHelp
- PROGHELP
- TESZTHELP
- MAPHELP
- DOKHELP

eljárások valamelyikét.

Ezek a főfunkciók minden esetben további részfunkciók specifikálását kérik, ezt a kezelésnél ismertetjük.

A kérés-specifikálás eredményeként utasításokat generálunk egy kommand file-ba, melyek a kért funkció task-jánál a DD-ből a felhasználó UIC-ja alá másolását, a task indítását, majd a file-ok törlését tartalmazzák.

A jelenlegi verzió, IAS alatt, nem teszi lehetővé a funkciók ciklikus kérését, mivel az egyes funkciók önálló task-okat alkotnak. A végleges változatban az XHELP valamennyi eljárása egyetlen programba kerül, melyet az RSX/Task Bilder overlay-lehetőségeit kihasználva mozgatunk a kérés-specifikáció függvényében.

2. Kezelés:

A Monitor az előbbi panel-lel jelentkezik be:

XHELP FEJLESZTOI RENDSZER

MONITOR

UDVOZOLJUK AZ XHELP KISERLETI UZEMBEN

* * * *

KERJUK, HOGY MEGJEGYZESEIT AZ UZENET.TXT FILEBAN HAGYJA!!

MELYIK FEJLESZTESEN KIVAN DOLGOZNI? *****

A fejlesztés-névre egy maximum 30 karakter hosszú, ASCII string adandó meg.

Ha a válaszul adott név nincs a bejegyzett fejlesztések között, a reakció:

--- NINCS ILYEN FEJLESZTES

HA UJ, HIVJA A DDUTIL-NEW KOMMANDOT

Bármilyen volt az előző kérdés eredménye, megjelenik a

PASSWORD? (A ZAROKARAKTER : § !)

kérdés.

A password 10 karakteres, ugyancsak ASCII string. Elküldését nem a RETURN, hanem egy § karakterrel végezzük. A begé-
pelt jelsorozat nem jelenik meg a képernyőn.

Ha kulcsszavunk érvénytelen, a PASSWORD? kérdés további két esetben ismétlődik.

Jogosultság esetén a menüpanel indul.

XHELP FEJLESZTOI RENDSZER

MONITOR

MELYIK ALRENDSZERREL KIVAN DOLGOZNI?

DES - DESHELP
 PRO - PROGHELP
 MAP - MAPHELP

SPE - SPECHHELP
 TES - TESZTHELP
 DOK - DOKHELP

END - END

USSE BE A KIVANT ALRENDSZER NEVET

A válaszok a jelölt háromkarakters rövidítések lehetnek.
 Ha a kapott válasz helytelen, az

<<< ERVENYTELEN KARAKTEREK

hibajelzéssel újra indul a panel.

Ha a választott alrendszer a

1. DESHHELP - a bejelentkező panelja:

XHELP FEJLESZTOI RENDSZER

MONITOR

DESHHELP ALRENDSZER

MELYIK ALFUNKCIOT KERI? ...

EDI - EDITOR

ELO - ELOTET

DDF - DDFILL

Amennyiben a begépelt jelsorozat a megengedettek egyikével sem azonos, az

<<< ERVENYTELEN KARAKTEREK

válással újra bejön a DESHELP-panel.

2. SPECHHELP - a bejelentkező panelja:

XHELP FEJLESZTOI RENDSZER

DDUTIL

OPTION? ...

(VALASZ: NEW, PAS, LIS, PRO, DAT, TYP, CRF, DUM, COP)

(A rövidítések magyarázatát lásd a Fejlesztői Adatszótár leírásának Segédprogramok fejezetében.)

A panel hibás karakterek esetén nem ismétlődik.

3. PROGHELP - megjelenik a

XHELP FEJLESZTOI RENDSZER

MONITOR

PROGHELP ALREND SZER

MELYIK FUNKCIOT KERI? ...

KON - KONVERZIO

GEN - GENERATOR

panel. Ha a begépeléskor a kezdőképek nem K vagy G,

a

<<< HIBAS KARAKTEREK

üzenettel újraindul a panel.

4. DOKHELP - bejelentkezéskor a

XHELP FEJLESZTOI RENDSZER

MONITOR

DOKHELP ALRENDSZER

MELYIK NYELVEN DOKUMENTAL? (PAS/PDL)...

MILYEN ALFUNKCIOT KER? ...

STR - STRUKTOUT

CRE - CREF

MOD - MODUL

panelt írja fel.

Hibás nyelv-válasz ill. alfunkció-begépelés esetén a

<<< HIBAS KARAKTEREK

üzenettel megismételjük a panelt.

A MAPHELP és TESZTHELP a jelen verzióban nem áll rendelkezésre.

A Monitor futtatását a

@ XHELP

kommand-file biztosítja, melynek tartalma a

RUN MONITOR

@W

parancssorozat.

Jelenleg a Monitor hívása előtt az XHELP-et alkotó valamennyi task-ot át kell másolni a DD-könyvtárból a felhasználói UIC alá. Erre a célra a CXHELP.CMD parancsfile használható. A kért funkció hívását megelőző másolások lassítanak és, gyakori ismétlések esetén, gazdaságtalanná tennék a futást.

A. függelék: A PDL konvenciók
 =====

PDL (Program Design Language)

1. Bevezetés

A követelmény-leírás és a programtervezés során általában két közelítésmódot használhatunk. Egyik esetben grafikus eszközökkel (HIPO ábrák, buborék ábrák, blokkdiagramok stb.) dolgozunk, másik esetben azonnal a programkódot használjuk. Természetesen ez utóbbinál a használt nyelv keretében biztosítanunk kell a programstruktúra tervezésének lehetőségét, hiszen végső kódot gyakorlatilag soha nem vagyunk képesek azonnal produkálni.

A nyelvi formalizmus kereteiben történő tervezésre jól beváltak a PDL nyelv különböző verziói. A PDL az általában használatos programnyelvek (ALGOL, PL/1 stb.) mintáját követi, de míg a szokványos programnyelvek explicit adatstrukturákon végeznek jól definiált műveleteket, a tervezési nyelv olyan általános utasításokat tartalmazhat, mint pl.: "mátrix invertálása" vagy "a maximális fizetésű dolgozó kódszámának ki-keresése".

A PDL nyelv két komponensű. A "külső szintaxis"-ba tartozó néhány utasítás kötött szerkezetű. Általában a program kontroll-szerkezetét írják le, kulcsszavaik és felépítésük valamelyik nyelvből (PASCAL, PL/1,...) kölcsönöztek.

A másik komponens lényegében definiálatlan szintaxisu ki-jelentésekből áll. Tetszés szerinti mondatok használhatók a végrehajtandó funkciók leírására. Például:

```
procedure GYÜJTŐ
GYÜJTŐ nullázása
read (INFILE, RECORD)
while not eof (INFILE) do
```

```

a rekord kiírása OUTFILE-ra
REKORDTAG kiválasztása
GYÜJTŐ: = GYÜJTŐ + REKORDTAG
read újabb rekord (RECORD)

endwhile
endproc

```

A kötött szintaxisu programkeret a procedure, while, endwhile, endproc utasításokból áll. Ezen a kereten belül használhatunk egyéb, kulcsszavas utasításokat: read, értékadás, stb., vagy szabad formátumu szerkezeteket: "GYÜJTŐ nullázása", stb.

A PDL leírásban szereplő összes változót "deklarálni" kell. Ez azonban nem a PDL kontrollszerkezetével együtt, hanem egy külön, gép által vezérelt dialógusban, a DESHELP/DDFILL alrendszer révén történik.

Az adat-absztrakciót az XHELP 1. verziója formalizmussal nem támogatja.

A továbbiakban részletesen ismertetjük a PDL kötött szintaxisu keret-utasításait. A leíráshoz használt jelölések:

< > jelpár közé zárjuk a nem elemi fogalmakat.

{ } jelpár közé zárt rész opcionális.

Általános szintaktikai szabály, hogy az utasítások sororientáltak, azaz hasonlóan a FORTRAN-hoz, a SORVÉGE zárja őket. Ha az utasítás nem fér el egy sorban, úgy a sor végén és a következő sor elején kitett elválasztó jel (-) használható folytatósor definiálására.

2. A PDL utasítások

Öt csoportot különböztetünk meg. Ezeket az alábbiakban ismertetjük. A feltétel-leírás és adatdefiniálás bővebben a 3. és 4. pontban kerül tárgyalásra.

2.1. Vagylagos utasítások

2.1.1. Kétirányu elágaztatás

```

if <feltétel> then
    <az igaz ág utasításai>
{ else
    <a nem ág utasításai> }
endif

```

A feltétel igazságtartalmától függően hajtódik végre a két ág valamelyike. Az else ág elmaradhat.

Pl.:

```

if X > 5 then
    cseréljük fel a sorrendet
else
    töröljük minden második elemet
endif

```

vagy

```

if not eof (inputfile) then
    rekordfeldolgozás
endif

```

2.1.2. Többirányu elágazás

```

case <kifejezés> of
    &<prefix - 1>:
        <a prefix-1-hez tartozó utasítások>
    &<prefix - 2>:
        <a prefix-2-höz tartozó utasítások>
    .
    .
    .

```



```

&<prefix-k>:
    <a prefix-k-hoz tartozó utasítások>

& otherwise
    <az egyébként végrehajtandó utasítások>

endcase

```

A case utasítás kiértékeli a kifejezést, majd végrehajtja azt az utasításcsoportot, melynek konstans prefix-e a kifejezés értékével egyenlő. Ha a kifejezés egyik prefix-szel sem azonos, akkor az otherwise ág hajtódik végre.

Például:

```

case CH of

&'A':
    elemrész tárgykódgenerálás

&'X':
    az input sor törlése
    listázás a hibalistán

& otherwise
    továbbkeresés

endcase

```

2.2. Ciklusutasítások

2.2.1. Ciklus, előzetes feltételvizsgálattal:

```

while <feltétel> do
    <a ciklustörzs utasításai>
endwhile

```

2.2.2. Ciklus, késleltetett feltételvizsgálattal:

```

repeat
    <a ciklustörzs utasításai>
until <feltétel>

```

2.2.3. Számlált ciklus:

```

for <változó> := <kifejezés-1> to
    <kifejezés-2> by <kifejezés-3>
    <a ciklustörzs utasításai>
endfor

```

A kifejezés-1, kifejezés-2 és a kifejezés-3 a ciklus kezdésekor értékelődnek ki, a ciklusparaméter kezdőértékét, végértékét és növekményét adják meg. Ha nincs növekmény, akkor ez +1-nek értelmeződik.

2.3. Procedura definíció és hívás2.3.1. Procedura definíció

A PDL-ben általában egy funkcionális egységet egy procedura jelent. A procedura formája:

```

procedure <proceduranev> (<paraméterlista>)
    <a funkciót leíró utasítások>
endproc

```

A proceduranev és a procedura informális leírása (ld. "aktiv comment"-ek, a 2.3.2-ben!) között szoros összefüggés kell legyen a név a leírás alfabetikus karaktereiből képződik, sor végéig vagy zárójelig. A PDP implementáció során a string a későbbiekben csupán 9 szignifikáns karakterrel értelmeződik (pl. file-név kreálásnál!).

Az XHELP-ben minden procedura önálló egység. Nincs tehát értelme a skatulyázott proceduráknak. Ezt a PASCAL-hoz képest jelentős változtatást módszertanilag a skatulyázásból eredő implicit adatcsere kizárási igénye indokolja.

Az XHELP-ben nincsen főprogram. A legfelső szintű funkcionális modul is procedura; majd a programgenerálás során kap keretet.

A procedurák lehetnek funkcionálisan kifejtettek vagy black-box-ok, vagyis olyanok, melyekről csak a környezeti elvárások ismertek, konkrét működésük még tisztázatlan. A black-box rutinokat a procedura-kereten belül a

dummy (< I/O környezet leírása >)

procedura-törzs definiálja.

Pl.:

```

procedure nemtudommi (x, y)
    dummy (z, k)
endproc

```

2.3.2. _Procedura_hívás

Egy PDL leírás sok szabad formátumu utasítást tartalmaz. Közülük aktiv comment-nek nevezzük azon utasításokat, melyek valamilyen tényleges funkciót jelölnek, informális leirással. Ezek később procedurahívássá vagy beépített utasításokká alakulnak át:

- az aktiv comment hossza tetszőleges lehet, de vigyázat az előző pontban leírt névmeghatározási algoritmusra!
- az aktiv comment az adathivatkozásait " jel (idézőjel) karakterrel kezdi, vagy zárójelben, paraméterlista formájában szerepelteti. (ld. 3. pont!)

Az aktiv comment egy szabad formátumu procedura-hívás. A gép proceduranyilvántartásaiban egy rövidített névvel, 9 karakterrel szerepel.

A passzív comment-ek olyan magyarázó szövegek, melyeket a gép figyelmen kívül hagy. Mindig felkiáltójellel kezdődnek a sor végéig tartanak.

Az XHELP speciális procedura hívásai:

- a) A MAPHELP révén önállóan definiált képernyőkezelő program-részletek hívása:

```
map <mapnev> ( <paraméterlista> )
```

A mapnev-vel jelzett map-procedura hívódik a paraméterlistában megadott aktuális paraméterekkel. A paraméterek a képernyőn kiíródó ill. beolvasott változók.

b) Verifikálási pont kijelölése:

```
assert if <feltétel> then
      <assertnev> ( <paraméterlista> )
```

Az assert kulcsszóval jelölt helyen a feltétel bekövetkezése esetén a programfutás megszakad s a paraméterlistában megadott környezeti változók verifikálhatók. Erről bővebben ld. a TESZTHELP alrendszer funkciójának leírásánál.

2.4. Értékadás

Formája a szokásos, a := jelet használva.

A : jel elmaradása hibát nem okoz.

3. Adatdefiníciók:

A PDL teljesen kötetlen belső formalizmusa miatt az XHELP számára külön jelölni kell a változóneveket. Erre eddig a leírásban a nagybetűt használtuk. Ez nem mindig lehetséges, így az alábbi konvenciót vezetjük be:

A PDL leírás adatneveit mindig " (idézőjel) karakterrel kell kezdeni, hacsak nem paraméterlistában adjuk meg. Zárójelen belüli előfordulásnál az idézőjel nem kell.

Pl.:

```
. . .
"x := " összeg tömb utolsó eleme
      olvassunk be egy rekordot (név, fizetés)
```



```

if "fizetés < 3000 then
    "név letárolása az "y tömbben
. . .

```

Az XHELP adatszótárába csak a kijelölt változók kerülnek be.

4. Feltétel leírás:

Az XHELP-ben function típusu modul nincs. Így a vezérlő utasításokban nem szerepelhet kötetlen formátumu leírás.

Helyesek pl.:

```

if "x < 5 and "y > 6 then
    ...
    vanutolsoelem (van)
    while "van do
        ...
    endwhile
endif

```

Látható, hogy egy procedurával és egy boolean változóval a kötetlen formátumu feltétel-leírás lényegében megvalósítható.

5. Adatstruktúra

Az XHELP-ben használt PDL a PASCAL nyelv felé orientált. Ennek megfelelően a tervezéskor a PASCAL nyelv adatstruktúráiból indulhatunk ki, a típusok megadásánál is PASCAL konvenciók érvényesek (ld. a DDFILL leírást!)

Lényeges, hogy a skatulyázás megszüntetésével lényegében megszűntek a nem abszolút globális adatok. Az XHELP procedurák közti adatcsere tehát vagy abszolút globális szinten, vagy paraméterként lehetséges.

Tipust csak globálisan, proceduráktól független érvénnyel definiálhatunk.

B. FUGGELEK

=====

1.0 AZ EDITOR PARANCSONK

+++++

EBBEN A FEJEZETBEN AZ ED parancsait írjuk le, alfabetikus sorrendben. Az ismertetett parancsok:

APPEND - hozzafuzes sorhoz
 BOTTOM - pozicionalas az utolso sorra
 CHANGE - karakterstring változtatás a soron belül
 DELETE - sorok elhagyása
 DF - strukturakeret elhagyása (delete frame)
 DS - strukturablokk elhagyása (delete structure)
 END - kilepes az editorbol
 INSERT - új sorok beillesztése
 KILL - editor abortálása
 LOCATE - string kereses bufferen belül
 NEXT - sorpozicionalas relativ sorszam alapján
 PRINT - sorok kiiratas
 SI - strukturadiagramos mod bekapcsolasa
 SO - strukturadiagramos mod kikapcsolasa
 TOP - sorpozicionalas a buffer elejere
 (CR) - sorlepes előre
 (/) - sorlepes hátra
 (.) - abszolut sorszam kiirasa
 (n) - sor kiirasa abszolut sorszam szerint.

Minden parancsnál megadjuk a formatumát, a funkcióját, kiemelt jelentősége miatt a sormutatóra gyakorolt hatását és egy példát. A példák alapja az alábbi program, amit előzőleg már beeditáltunk a gépbe a show.xx file név alatt.

C N SZAM OSSZEGENEK KISZAMITASA

```

      READ(5,10)N
10    FORMAT(I2)
      S=0.
      DO 20 I=1,N
      READ(5,25) X
25    FORMAT(F8,2)
      S=S+X
20    CONTINUE
      WRITE(6,30)S
30    FORMAT(' A SZAMOK OSSZEGE:',F10.2)
      END
```

1.1 AZ APPEND Parancs

+++++

Formatuma:

*APPEND <szoveg>

A parancs egy vagy több karakterre roviditheto.

Funkcioja:

A <szoveg>-ben szereplo karaktereket az aktualis sor vesere irja.

A sormutato:

A sormutato valtozatlan marad.

Pelda:

Az aktualis sor:

C N SZAM OSSZEGENEK KISZAMITASA

A parancs:

*APPEND S-BEN

Az aktualis sor uj tartalma:

C N SZAM OSSZEGENEK KISZAMITASA S-BEN

1.2 A BOTTOM Parancs

+++++

Formatum:

*BOTTOM

A parancs neve egy vagy több karakterre roviditheto

Funkcioja:

A sormutato a buffer utolso feltoltott sorara allitja.

A sormutato:

Az utolso sor sorszamat veszi fel.

Pelda:

A parancs:

*R

Kiírásra kerül:

***** EOB *****

Az aktualis sor az utolso lesz.

1.3 A CHANGE parancs

+++++

Formatuma:

*CHANGE/<szoves1>/<szoves2>

A parancs neve egy vagy tobb karakterre roviditheto

Funkcioja:

Az aktualis sorban szoves1-et kicsereli szoves2-re.

A sormutato:

Valtozatlan marad.

Pelda:

Az aktualis sor:

READ(5,10)N

A parancs:

*C/10/1,END=99

Az uj aktualis sor:

READ(5,1,END=99)N

1.4 A DELETE parancs

+++++

Formatuma:

*DELETE (n)

ahol n egy pozitív egész szám.
A parancs neve egy vagy több karakterre rövidíthető.

Funkciója:

A parancssal szövegsorokat hagyhatunk el, az alábbi módon:
1. Ha n pozitív, akkor az aktuális sor és még $n-1$ sor hagyódik el.
Ha előbb van a buffer vége, akkor addig elhagyódik valahány sor.
2. Ha nem adjuk meg az elhagyandó sorok számát, a gép az aktuális
sört hagyja el.

A sormutató:

Ha az elhagyás a buffer végeig terjedt, akkor a sormutató az utolsó
megmaradt sorra áll.

Egyébként az aktuális sor az utolsó elhagyott sor utáni sor lesz.

Pelda:

Az aktuális sor és még 3 sor elhagyására az alábbi parancs használható

*DELETE 4

1.5 A DF (Delete Frame) parancs

+++++

Formatuma:

*DF

a parancs formája kötött.

Funkciója:

Az aktuális sort tartalmazó legbelső struktúra keretét,
azaz a blokk-kezdő és záró utasításokat törli.

A sormutató:

Ha az aktuális sor elmarad, akkor az előző sorra mutat,
egyébként marad az aktuális soron.

1.6 A DS (Delete Structure) parancs

+++++

Formatuma:

*DS

A parancs formája kötött.

Funkciója:

Az aktuális sort tartalmazó legbelsőbb blokkot törli.

A sormutato:

A törölt blokk előtti utolsó sorra mutat.

1.7 Az END parancs

+++++

Formatuma:

*END

A parancs neve NEM rövidíthető le!

Funkciója:

A buffer tartalmát kiírja az output file-ra, majd az input file
 mel fel nem dolgozott lapjait is átírja az output file-ra. Az input
 file változatlan marad.

Az ED az >>>> EXIT >>>> szöveg kiírása után befejeződik.

Újra rendszerparancsot vár a gép.

A sormutato:

Az editornak vége, tehát a sormutatonak nincs tovább szerepe.

Pelda:

*END

>>>> EXIT >>>>

1.8 AZ INSERT parancs

+++++

Formatuma:

*INSERT (CR)

A parancs neve egy vagy több karakterre roviditheto.

Funkcioja:

Az EDITOR atter input modba, ket (CR) leutesis minden beutott karakter bekerul a szovesfile-ba.

A sormutato:

A beutott sorok szamaval novekszik.

Pelda:

```
*I                                     (CR)
EZ A BEUTOTT UJ SOR (CR)
EZ A MASODIK        (CR)
                     (CR)
* ...
```

Itt mar ujra editor modban vagyunk.

1.9 A KILL parancs

+++++

Formatuma:

*KILL

A parancs neve NEM roviditheto le!

Funkcioja:

Az editor abortalasa.

Az ED a >>>> EXIT >>>> szoves kiirasa utan befejezodik,
ujra rendszerparancsot var a gep.
Output file nincs.

A sormutato:

Az editornak vese, tehat a sormutatonak nincs tovaab szerepe.

Pelda:

```
*KILL
>>>> EXIT >>>>
```

1.10 A LOCATE Parancs

+++++

Formatuma:

```
*LOCATE <szoves>
```

A parancs neve egy vagy több karakterre roviditheto.

Funkcioja:

Megkeresi az adott szoves első előfordulási helyét a bufferen belül, és kiírja a szöveget tartalmazó sort. Ha nincs a bufferen belül ilyen szöveg, akkor a lap aljára áll.

A sormutató:

A szöveget tartalmazó sorra mutat, ha a szöveg létezik és a buffer utolsó sorára, ha nem létezik.

Pelda:

Az aktuális sor a második

```
*L OSSZEG
30      FORMAT(' A SZAMOK OSSZEGE:',F10.2)
*...
```

1.11 A NEXT PARANCs

+++++

Formatuma:

```
*NEXT (n)
```

Ahol n egy pozitív vagy negatív egész szám. A parancs egy vagy több karakterre roviditheto.

Funkcioja:

Ha n-t elhagyjuk, akkor a parancs eredményeként a sormutató egy sor-

nal előre állítódik.

Ha n letezik, a sormutato n sorral előre mozdul, ha n pozitív, és n sorral hátra, ha n negatív.

Az új aktualis sor kiíródik.

Ha n akkora, hogy kifutunk a bufferből, akkor a BOTTOM vagy a TOP parancsokkal ekvivalens hatású a parancs.

Pelda:

A második sornál állva a

*N 2

parancs a negyedik sorra pozicionál és kiírja annak tartalmát.

1.12 A PRINT parancs

+++++

Formatuma:

*PRINT (n)

ahol n egy pozitív szám.

Funkciója:

Kiírja a következő n sort.

A sormutato:

Valtozatlan marad.

Pelda:

A sormutato a lap tetején áll;

*P 3

C N SZAM OSSZEGENEK KISZAMITASA

READ(5,10)N

*...

1.13

AZ SI (Structured mode In) parancs

+++++

Formatuma:

*SI

A parancs kötött formátuma.

Funkciója:

A képernyőn a továbbiakban minden sor a struktura-
diagramos ábrázolással együtt jelenik meg.

A sormutató:

Nem változik.

1.14 AZ SO (Structured mode Out) parancs

+++++

Formatuma:

*SO

A parancs kötött formátuma.

Funkciója:

Visszakapcsol strukturadiagram nélküli módra.

1.15 A TOP PARANCS

+++++

Formatuma:

*TOP

A parancs neve egy vagy több karakterre rövidíthető.

Funkciója:

A sormutatót a buffer elejére, az első sor elejére viszi. A

++++ TOP +++++

Kiiras Jelzi a funkcio mestortentet.

Pelda:

```

      *T
      ++++ TOB ++++
  
```

1.16 SORLEPES ELORE

```
+++++
```

Formatuma:

```

      *      (CR)
  
```

azaz elso pozicion megadott carriage return (=ures sor).

Funkcioja:

a sormutatot esgyel elorebb viszi. Az uj sor kiirodik. Nem moz-
dul a mutato, ha a buffer vesen vasyunk.

Pelda:

az aktualis sor a masodik.
Az ures sor hatasara a harmadik sorra allitodik a mutato es ez ki
is irodik.

1.17 SORLEPES HATRA

```
+++++
```

Formatuma:

```

      */
  
```

azaz egy slash karakterbol allo sor.

Funkcioja:

Egy sorral hatrabb allitja az aktualis sort. Az uj sor ki is irodik.
Nem allitodik a sormutato, ha a buffer elejen vasyunk. Ilvenkor a

```
++++ TOB ++++
```

Kiiras Jelenik meg.

Pelda:

Az aktualis sor a negyedik. A / sor hatására az aktualis sor a harmadik lesz, ez ki is íródik.

1.18 ABSZOLUT SORSZAM KIIRASA

+++++

Formatuma:

*. (CR)

azaz egy pont karakterből álló sor.

Funkciója:

Kiírja az aktualis sor bufferbeli abszolút sorszámat.

Pelda:

A sormutató a harmadik soron áll.

A *. (CR) parancs hatására kiíródik a

3

A sormutató változatlan marad.

1.19 SOR KIIRASA ABSZOLUT SORSZAM ALAPJÁN

+++++

Formatuma:

(n)

azaz egy pozitív szám.

Funkciója:

A sormutató felveszi a bufferben a megadott abszolút sorszámmal jelzett sor sorszámat. Ha n túlmutat a bufferen, akkor a bottom funkció hatodik végére.

Pelda:

A

*4

parancs a sormutatót a negyedik sorra állítja és kiírja a sort.